

10
1672, 5
39
19
AVSPICE DEO TRININO,
AUTORITATE ET INDULTU
Magnifici Nobilissimi & Amplissimi,
JCTORUM ORDINIS

^{IN}
ILLUSTRI HAC LUDOVICIANA

JUS COMM
MUNIONIS
PROLICENTIA

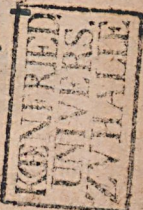
Summos in Utroque JURE DOCTORATUS
Honores & Immunitates legitimè confe-
quendi,

IN ACROATERIO JCTORVM
Solenni

DN. PROFESSORUM
Examine sistit,

JOH. MICHAEL MELCHIOR,
Marburgò - Hassus

Ad diem 25. Julii H. C.

GIESSAE HASSORVM.
Typis FRIDERIGI KARGERI, Anno M. DC, LXXII.

ANSPICE DEO PRINNO
AUCTORITATE ET INDULTU

ICTORUM ORDINIS

ILLUSTRI HAC LIBOVICIANA

JUS COM
MUNIONIS
PROFICIENTIA

Summus in Jure Doctoratus
Honore et Immunitate legibus const.

IN ACADEMICO ICTORVM

DN. PROFESSORVM

IOH. MICHAEL MELCHIOR

GILBERTUS KÄRGERI, Anno M. DC. LXXII.

B. C. D.

PROPAEDIA.

Seculum veteris ævi Scriptores olim aureum tradidisse Macrobius 1. *Saturn.* c. 1. testatur, Romanos sacram Saturni ædem Ætarium voluisse Justinus l. 43. c. 1. prodit, quod tempore, quò is incoluit Italiam, in finibus ejus nullum fuisset furtum commissum, aut quia sub ipso nihil erat cujusque

privatum. *Nec signare solum aut partire limine campum* sup. *elios. maris fas erat, in medio quærebant.*

Idcirco communis apud eum locabatur pecunia, sub quo cunctis uni versa fuissent communia, neque servierit sub illo quisquam, neque privata quicquam rei habuerit, sed omnibus indivisa omnia, velut unum cunctis patrimonium, essent, quò argumento illius ævi status, Poëtarum commentis alibi ætate auræ, alibi Saturni aut Justitiae Regnò, quò nec jurgia ulla, quæ flagitiorum causam, nec defectus, qui inopiæ speciem præberet, adumbratus cernitur.

§. I. Verùm enim verò utcunq; initio Status Romani seu Italiæ Saturniæ subsequentiùmq; Regum tempore cum circa ætarium, quod publicum variumque fuit, Livio *in bell. pun. 2. de sanct. arar.* teste, tum circa quacunq; res alias, quæ in commercio hominum esse

A

possunt

2
possunt, communio aliqua facillè agnosci potuerit, ut
pòte quam hodiernum in Civili hominum consortio pro
unius alteriusvè Reip. Magistratus aut certæ Societatis
determinatione circa quorundam bonorum communi-
um jus servari videmus Hug. de Roy. Synret. Phil. Theol.
Ipr. l. 2. tit. 6. n. 3. Puffend. Elem. Ipr. un. l. 1. def. 5. n. 15. attamen
simplicem & absolutam rerum communionem qui
defendere atq; confirmare ausint, divinæ quidem verita-
tis iudiciò rectèque rei Civilis normâ egregiè falluntur,
cum interdicti divini de *non faciendo furto*, quod absque
præsuppositâ bonorum proprietate concipi nequit,
tum supremæ Reip. legis, quæ salus populi esto, profus
immemores, per text. in Mosaici Juris Corpor. *Exod. c.*
20. v. 15. & Cic. de Rep. l. 5. & 3. de leg.

§. II. Perfectissimam equidem in statu innocentie
integritatisquè rerum omnium obfuturam nobis fuisse
communione, tanquam integerrimi affectus unionis-
què in ita perfecta notam, cum rerum proprietate im-
perfectionem arguat, huic felicitati contrariam, facillè
cum Doctiss. Viris largimur. Verùm immutatâ pri-
mævâ illâ rerum facie, non potuit aliter, quin crescen-
te hominum malitiâ, insititque naturæ cupiditatibus il-
licitis rerum distincta enascerentur dominia, vacua oc-
cupantibus cederent fierentquè propria, l. 1. ff. de A. R. D.
l. 1. §. 1. ff. de A. R. P. §. 2. l. de l. N. I. & C. l. 5. ff. d. l. & l. c. jus
naturale dist. 1. Hahn. de jur. rer. c. 2. concl. 12. n. 1. & hoc vel
ab ipso Numinis summi præstituto, quo dividebat Altissimæ
Gentes, separabat filios Adæ, constituit terminos popu-
lorum &c. in Cant. Mos. Deut. 32. v. 8. decimas aliâq; bona
Sacerdotibus, Levitis, pauperibus assignabat, restitutio-
nes, cõpensationesq; fieri mandabat, ceu hoc passim te-
stantur Lib. Mos. Vel à libera hominum cõstitutione, pro-
estis munitione or. munitione in sup. 231. 232. or. p. 231. 232.
nullusq; A

ut Noachus totius terrarum Orbis heres à summâ potestate institutus ejusdem dominium per partes filiis distribuisse fertur, ap. Epiphani, in Ancorato. & plura ejus rei exempla circumferuntur in sacrâ Abrahamæ Historia vetustissima Gen. c. 12. 14. 20. 23.

§. III. Quò ipsò tamen *Civilis rerum Communio* ac inde enascentia *Condominia* minimum confunduntur, verùm cum haut rarò æqualis jurtis radicatione, quandoque poscente subjecti qualitate, ejusmodi constituantur, quæ tantis simul involuta jacent difficultatum spinis, ut vix quisquam ex ejus labyrintho se prorsus extricare, omnesq; controversiarum nodos, qui subinde non tam rationibus & argumentis, quàm bombardis, gladiis & hastis inter potentissimos etiam sapiens hucusque dissoluti fuerunt, modò solidò vix evolvere valeat, delecti argumenti rationem pro qualicunq; genii ingeniique captu faciliori nunc tractatione prosequi, quæque idcirca res juraque inde nata sparsim LL. nostrarum sanctione vel usu passim firmatis tradita sunt, eâ quâ decet, brevitate, in *Dissertationis hujus examen* computare placebit, quod institutum aggredior eò confidentius, quò convenientius facio in SS. Triunius DEI nomine, arg. Nov. 6. cujus cum implorato auxilio, uti *Dissertatio hæc cœpta*, ita cum eodem proposita esto illius.

Th. I.

EXpressus autem thema nostrum terminò tantum unò, compositò tamen seu κατά συμπλοκὴν dictò, siquidem *Communio* Jus è binis conflatum vocabulis, quorum utrumq; tum intra tum extra compositionem integram suam eamque discretam & peculiarem retinet significationem, ut adeò consuetæ, attamen minus necessariæ commodiori tamen ac frequentiori tractandi rationi inhaerere si velimus, ante omnia quodvis è duobus *Juris Communio* nominibus seorsim ex:

A 2

sim ex:

4

sim expendere opera videatur pretium. Verum neglecta prioris
Iuris vocabuli ἰνομαιολογία, quæ variorum ad amussim explevit
paginas, *C. I. A. in de l. & Lib. 5. Wesemb. pagat. eod.* Posterioris
Communions definitionem nominalem investigabimus, quæ
constituitur tum per Etymologiam, Homonymiam, tum Syno-
nimiam.

Etymolo-
gia.

Etymon nominis hujus cum primis à suo adjectivo *Com-
munis* petendum, à quo substantivum illud proximè descendit,
Resolvitur verò *Communis* in præpositionem inseparabilem *Con*
idem in compositione ac *Cum*, & *Simul* notante, & literam ulti-
mam, n. quoties consonantem vel alias quasdam paucas attingit,
euphonia gratiâ pariter in *m.* mutante, Dillher. *in appar. philol.*
Just. Lips. l. 1. c. 2. p. 161. & vocabulum *Munis*, quod hodiernum vel
Municipium & *Officium*, qui munera & munia lubens præstat,
germ. gürthâtig dienstwillig. Munis siquidem à muneribus suam
ducit Originem, quæquam veteribus, *Nonio Marcello Gramma-
tico* teste, Munes dicerentur non à largitione, quæ ignota erat,
sed Consentientes ad ea, quæ amici velint. Vel nonnunquam idem
quod *Communis* notat, velut *l. 8. §. 1. ff. de publ. & vell. ibi. Sed si
unus ex pluribus heredibus rem munens Causa vicigialis subripiat,
portiones cæteris non auferuntur.* Gothofr. *in not. ad. d. l.* Simplex
autem *Munio* vel *Munitus*, quod sciam, usu non probatur. Aliàs
Communis notatio in genere nulla alia videtur, quàm plurimum
circa unum idemq; convenientia & æqualis participatio, *germ.
Was gemein oder vielen zuständig ist.* Mart. *Lex. Philolog. voc.*
Communio Bechman. *de Origin. lat. ling. p. 525.* Communio igitur
è nativâ suâ significatione quamlibet conjunctam munium i. e.
munerum ac officiorum vel jurium unionem, unitatemvè signi-
ficat. Gerh. Joann. *Voss. Etymolog. ling. latin. voc. Munus.*

Th. II.

Synoni-
mia.

Hanc *J. C. Stus Papinianus* Consortium, *l. 52. §. 8. ff. pro Soc.*
& *in l. 96. §. 3. ff. de solut.* Consortionem vocat, inde Consortes
dicuntur, qui ejusdem sortis & fortunæ sunt, *l. 1. ff. de R. N. l. ult.*
C. de ser. v. suo. l. un. C. si liberal. imper. soc. l. 3. ff. de excus. iur. Vocat-
ur etiam p. omiscuè Societas, *l. 53. l. 67. ff. pro soc. vulgò Mascho-
p. Struy. S. l. C. pro Soc. ab. 19.* Vel quasi Societas, incidens & ac-
cidenta-

cidentalibus, quanquam improprie & invicem differant, ut genus
 analogum à suo analogato. Communio enim principaliter & in
 strictiori significato rerum est, ac plerumque sine contractu
 contingit, societas autem personarum, & contractu perficitur,
*l. 1. ff. Comm. div. l. 26. §. 16. ff. fam. ercisc. l. 34. ff. de S. R. P. l. 2. ff. pro
 Soc. Nic. Vigel. Meth. ad ff. part. 5. l. 44. c. 11. Wesemb. π. pro Soc.
 n. 1.* Nonnunquam Communicatio dicitur, *l. 1. §. 14. ff. de tut. &
 rar. distr. ab. C. l. A. ff. pro Soc. ib. 2.* item Condominium, Klock.
tom. 1. conf. 13. n. 57. Mod. Pistor. p. 2. q. 81. n. 5. Speidel. *spec. var.
 obs. jur. verb. Gemeine oder gesambte Herrschafft.* Simultanea pos-
 sessio, Klock. *tom. 3. conf. 124. n. 112.* Compossessio, Cothm. *vol. 1.
 resp. 1. n. 33.* Fraternitas, Carpz. *l. 5. tit. 3. resp. 22. n. 5.* Sic Killinger
 Gaberbinatus nihil aliud quam Communionem nuncupat, in
tr. de super. vulgat. disc. 5. n. 3. germanicè etne Gemeinshafft / gemei-
 ner gerechtam / gemein Egenstumb oder Besitlung. Wehn. *pr.
 Obs. voc. Banerben cap. 4.* Klock. *tom. 1. conf. 13. n. 61.* græcè *no-
 via J. Polluc. l. 9. onom. C. Harmenopul. l. 3. c. 10. & 11.*

Th. III.

Non attentâ, quæ extrajuris nostri sphaeram varia notari,
 aliaque in Theologico, alia item in Philosophico sensu concipi
 solet, acceptione, ea vel impropria & verbalis occurrat, quem-
 admodum Communio juris vel jus communè dicitur, quod om-
 nes ligat, inde commune præceptum fuit, *l. 1. ff. de LL* quo no-
 mine *ἐξοχὴν* Jus nostrum Romanum, latè autem Gentium
 Jus, quasi lex communis in publico Mundi & naturalibus tabu-
 lis scripta, insignitur, Tertull. *lib. de coron. c. 11.* Aristoteli *νομὸν
 σόμων* indigitatur, quod Imp. Severus & Antoninus sibi cum a-
 liis commune, *S. ple. 7. quib. mod. test. infirm.* Theodosius & Va-
 lentinianus Imp. dignam Majestate regnantis vocem esse, legi-
 bus se alligatum profiteri, *l. 4. C. de LL & Justinianus Imperator
 è Pauli sententia, l. 23. ff. de leg. 2. laivè tamen Majestatis præmi-
 nentiâ, dixerunt.* Simili ratione Jus publicum respectu singula-
 ris Commune perhibetur, *l. 2. v. l. 26. l. 35. ff. de mist. test. l. 8. ff. de
 cond. & demonstr. l. 7. ff. de injust. rupt. & res Communis alio no-
 mine pro Publica habetur, l. 3. ff. ne quid in loc. publ. Zoel. Comm.
 ad ff. de R. D. Alth. *discol. l. n. c. 21. n. 23.* Arnis. *de jur. Maj. l. 3. c. 3.**

Homonymia.

72. Alio sensu verba Institutionis testamentaria communia
 sunt, *Wes. n. de hered. inst. n. 6. Card. Tusch. concl. pr. 88. voc. verba*
Bart. in l. 15. ff. de vulg. & pup. subs. n. 16. & seqq. aliter etiam Com-
 munitio Universitas seu Communitas dicitur, quæ pro Rep. ac-
 cipitur, *l. 37. ff. de iudic. l. 5. ff. de vi publ. l. 1. ff. de appell.* vel pro cor-
 pore Universitatis & Collegii, *l. 1. §. 1. ff. quod enjusc. un. nom.* ali-
 ter Auditorium Commune, in quo sacri palatii Procures lites
 dirimebantur, *l. 37. C. de appell.* aliter Commune placitum, *l. 27. C. de*
pign. & hypoib. Communis loquendi usus, *l. 158. ff. de V. S. l. 7. §. 2.*
ff. de suppl. leg. Communis Opinio & fama, *l. 6. §. 1. ff. de re jud.* Præ-
 sumptio, *l. 9. §. 8. ff. si certi. pet. Syndicus communis, l. 1. §. 1. ff. quod*
enjusc. un. Ita Communis haut raro pro *vulgari* accipi solet, qui
 tanta ingenii vi non pollet, quin non inferiorum speculatione
 tantum acquiescat, & in flexuosis jurium mæandris superiorum
 autoritate pro Duceatur, *Wehn. obs. pr. voc. Gemein.* Sic *Com-*
munitio quandoque *Causaliter* pro quasi Contractu accipitur §. 3.
l. de obl. qua ex quas. contr. Vel *Formaliter*, pro modo constituen-
 da communionis, *d. §. 3. l. eod. l. 2. ff. comm. div. l. 31. ff. pro soc. Zas.*
de rer. div. n. 30. & de comm. div. act. n. 40. tum *Materialiter*, pro
 diversitate Objectorum, *l. 1. §. 7. de R. D. & ff. eod. item l. 1. §. 1. ff.*
de A. R. D.; quorum quædam proprietatis omnino nescia præ-
 miscuum omnibus usum præstant & *propriis* simpliciter oppo-
 nuntur, quædam verò inter plures confortiò quòdam aut con-
 sensu collata in communem proprietatem cedunt, arg. *l. 46. ff. de*
R. N. Castrens. ad l. 5. ff. de l. & l. tum Effectivè, pro jure ex ob-
 veniente communionem resultantem, *l. 11. ff. l. 2. & passim C. comm.*
div. Bacch. ad l. de obl. qua ex quas. contr. §. 3. quas posteriores ac-
 ceptiones tanquam proprias, quæque usu magis invaluerunt, hic
 notamus.

Th. IV.

Definitio.

E quibus puto facilè constabit, quam diversa definiti, quo-
 ad nomina hæcenus explicati, consideratio notanda, quamque
 varia ejusdem definitio efformari possit. Cæteris omnibus mis-
 sis in sequentem modum figurari licet: *Quod Communio sit quasi*
Contractus, bona fidei, in quo is, qui rem mobilem vel immobilem
absque societate communem habet, alteri vel ad rei divisionem vel
ad per-

ad personales quædam præstationes obligatur, §. 3. l. de Obl. qua ex
quasi contr. Bræder. & Vinn. ad dict. §. & ad §. 5. l. de off. jud. l. 32. ff.
pro soc. l. 25. §. 16. ff. fam. ercisc. l. 1. ff. Comm. div. C. l. A. ad eund. ib. 2.

mod. §. 10. Genus, quod æquivocum deprehenditur, constituit;
quasi Contractus, vocula quasi non in cujusdam Imperfectionis
sensu, verùm improprietatis captâ, cujus usus eo modo, quo hic,
in juris libris ab Jctis vix usurpatus reperitur, verùm obligatio-
nes quæ ex contractibus aut delictis veris non proficiscentes,
propter similitudinem quasi ex contractu nasci dicuntur, quo fi-
ne, in latissima contractûs acceptione, pro quolibet factò unde
obligatio descendit, eodem nomine comprehenduntur l. 20. ff. de
jud. l. 8. C. de præscr. 30. vel 40. ann. gloss. in v. ult. verb. seu Contra-
ctus & ibi Panorm. v. de for. compe. & dispositio in statutis ac legib.
municipalibus de contractibus loquens hos ite quasi Contractus
complectitur, modò eadem ratio utrobique valere & procedere
debere militet, arg. l. 2. §. 4. l. 36. §. ult. ff. de jud. Tiraquell. de LL.
Connubial. gl. 5. n. 127. & seqq. Mart. digest. noviss. tom. 3. tit. Contra-
ctus c. 10. Matth. Stephan. dial. jur. lib. 2. loc. 100. quantumvis di-
ffer eorundem ratio dupondium quemvis vix lateat & differen-
tia à sola causa vel synallagmate absque vel cum expressa conven-
tione, nominè item ac formâ peculiari à jure inditâ, deprompta
consistat. Habn. Obs. ad Wes. de pact. n. 2.

2. Bona fidei,
substantiæ, liquidem Contractibus, bonæ fidei aut stricti ju-
ris esse, per text. §. 28. l. de act. l. 4. §. 12. l. 14. §. 1. ff. Comm. div. Zaf.
ad dict. §. 28. n. 2. & ad iii. Comm. div. n. 40.

§. II. Objectum sunt res non tantùm mobiles & immo-
biles, l. 3. l. 4. l. 7. ff. Comm. div. verùm etiam incorporales, ex quo
enim res aptitudine patrimoniales non saltem secundum corpus
ipsum in pluriim proprietatem abeunt, verùm etiam secundum
alias atque alias rationes, quibus desuper modus statuitur, alia id-
circo proprietas corporis, alia juris in corpore, communis ena-
scitur. l. 1. de reb. corp. & incorp. l. 19. §. fin. ff. Comm. div. Oldend.
class. 4. act. 22. in præf. n. 1.

§. III. Differentia specifica consistit in consensu, quod sc.
absque affectione contrahendi in communionem inciderint, ex
quo à societate differt, l. 31. l. 32. l. 65. §. 13. ff. pro soc. quæ expressam
vel taci-

per quasi Contractum, unde obligatio hæc descendit, l. 5. §. 2. ff. de
O. & A. licet quoad certum tempus possit, l. 14. ff. pro Soc. Jul.
Clar. §. Testam. q. 67. n. 2. Bald. cons. 72. in pr. & fin. l. 2. Gall. 2. O.
139. n. 17. & hæc de definitione Reali, sequitur nunc Divisio.

Th. V.

Ex generali rerum idea Communione discernimus in Divisio.

Naturalem seu Juris Gentium & Civilem. Illam ejusmodi con-
stitutimus, quæ omnibus hominibus à Deo insita, ut naturali li-
bertate rebus, quæ naturâ nullius seu ad occupandum omnibus
expositæ sunt, utantur, arg. l. 2. ff. de R. D. §. i. l. 1. §. 1. ff. de A. R. D.
Civilem versatur, circa res ad civitatem pertinentes, estque vel Pu-
blica vel Privata. Publica unò modo constituitur per Imperan-
tes, vel in rebus & juribus ecclesiasticis, puta, episcopatus, patro-
natus jure &c. vel temporalibus, quæ sunt imperii & jurisdictionis
vel regalium, cæterorumque jurium, redituum atque bono-
rum omnium, quæ Imperantibus communium. Vel Parentes, in re-
bus ad universitatem & corpus pertinentibus, l. 1. §. 1. ff. quod cu-
jus. un. nom. §. 6. l. de R. D. l. 4. C. de oper. publicis que Cujac. in m.
l. 13. l. 17. ff. de V. S. Wissenb. exerc. ad ff. disp. 41. th. §. Perez. prælect.
Cod. de jur. Reip. n. 4. Privata, hominum ut singulorum, & ob-
tingit vel circa res universales, arg. §. 3. l. de obl. qua quas. ex contr.
l. 208. de P. S. Cuj. ad Afr. r. 4. circ. fin. vel singulares, §. 27. §. 28. §. 31.
Dist. de rer. divis. Alth. de aol. l. 1. b. 94. n. 20. 21. Alia, quæ vel cum
tractatu habito, qualis est Societas, vel sine eò, quam modo præ-
cedenti thesi descripsimus, instituitur, l. 2. l. 3. ff. Comm. div. l. 31.
l. 32. ff. pro soc. Alia item ab intestato vel testato provenit, §. 3. l. de
obl. qua ex quas. contr. de quibus singulis infra pleniori disquisi-
tioni dabitur occasio.

Th. VI.

Præmissâ generali & philologica tractatione, in specia-
liorem & logicam descendimus, quæ tum in Consentaneorum, tum
Dissentaneorum doctrinâ consistit. Illam occupant Causa-
rum evolutiones, quæ partim ipsius rei naturam ingrediuntur &
Intrinsicæ vocantur, partim circa eam versantur & Extrinsecæ di-
cuntur, quarum prima Efficiens hinc & quidem Remota, tum jus
Naturale seu Gentium, tum jus Civile constituitur, sicubi mundi
primor-

Causa Effi-
ciens Re-
mota.

B

primor-

primordio res omnes vacua, divinumque Numen protoplastis nostris benedicendo hunc in modum dixisset: *Replete terram & subjicite eam vobis & dominamini piscibus maris & volatilibus caelis, universisque animantibus, quae moventur super terram*, Gen. 1. v. 28, 29, 30. ac post diluviū in ejusdem & generis humani re-
 stauratione Noachum cum filiis pro indiviso *terra* *Dei* *regnum* dominos constituisset, Gen. 9. v. 1, 2, 3. hanc inique originationem aliquam exinde, *negativè* tamen, derivare licet, quatenus nempe communionem *absolute*, *determinate* ac *directè* nec præcipit nec prohibet, toties vero eandem fieri permittit, quoties possibilis, necessaria ac utilis hominibus ex connaturali potestate in civili consortio videtur, Rivet. *pral. in cap. 20. Exod. p. 271.* non autem, quod sub orbis infantia primævò quæ rerum statu huic illivè individo discretum & proprium nihil fuerit, cunctorumquæ hominum una & individa possessio extiterit, à qua distractis in plures familias hominibus, sua dente consociationis humanae utilitate, pro naturalium rerum ratione, *Causarum Civilium* varietate, circumstantiarum exigentiâ, ac demum pro Societatis humanae necessitudine, ac utilitatis publicæ privatæ quæ consideratione, ex jure cujusquæ Gentis proprio Civili, seu domestico, vel occupando, vel dividendo diversimode partim fuerit discessum, atque è naturali possessione dominia rerum ceperint, l. 1. §. 1. ff. de A. R. P. l. 3. ff. de A. R. D. c. *jus naturale dist. 1.* Strauch, de Imper. mar. th. 4. & seqq. Alexand. Irwin. *diac. de jur. regn. cap. 2.*

Proxima.

§. I. Cernitur verò bonis communibus utendi facultas ad Causam Propinquam & hujus loci ut deveniamus, in consensu ex utraq; parte interveniente tacito vel ficto, §. 3. *f. de obl. qua qual. ex contr. se exerente*, quoties illi, qui v. c. ex testamento simultaneum succedendi jus habent & heredes fore cupiunt, à lege in communionem ultro consensisse præsumuntur, adeoq; invicem magis in se incidisse, quam ut consensu conjuncti videantur, quâ ratione res præter hereditatem communis hunc quasi contractum inducit, vel eum potius causatur, quando fortè fortuna pluribus sit communis, illorumque quis eam habere gestit, Sich. *ad rubr. C. comm. div. n. 4. Azo in C. d. i. n. 4. & 14. Perez. eod. n. 3.*

Proxima.

§. II. Causam efficientem Proximam, immediatè in causa-
 tura

II
tum influentem, Voluntatem ejus notamus, qui communionem
fulcipit, sive voluntarie sive involuntarie in eandem incidat, equi-
dem coacta voluntas, voluntas prædicatur. l. 21. §. 5. ff. quod met.
caus. Tusc. concl. pr. 280. lit. V.

Th. VII.

Cùm autem pr. th. Causas in Externas & Internas distraxerimus, alterâ Externarum expositâ, ad Internas progredimur, in quarum scrutinio primùm Materialis se offert, ex qua nimirum res est, vel circa quam aut in qua versatur. Cujus pensum antequam accuremus, obiter ostendendum, entia moralia seu juridica nullam materiam propriè dictam, è qua coalescunt, agnoscere & si qua illis attribuat, analogicam saltem aut non materiam esse, sed Objectum, sicut ex collectione non infeliciter colligunt Philosophi accuratiores. Dupliciter verò hæc Causa definit in Subjectivam & Objectivam. Priorem persona supplet, quarum Subjectiva.
hic loci, quòd communio permissorum generi subscribatur & à quolibet nisi prohibito sustineri possit, arg. l. 5. C. de O. & A. Aliquò societatis fœdere junctas saltem adducamus. Mitigatâ igitur accorrecâ antiqui juris duritiæ per text. §. 1. l. 1. ff. per quas person. quâ sine ulla distinctione cuncta, solò Castrensi peculio excepto, liberi parentibus acquirebant, d. §. 1. l. 79. ff. de acquir. vel om. her. nec pater filio obligari poterat, l. 38. ff. de condit. indeb. Menoch. de A. l. 2. cas. 126. Peregrin. decis. 25. justior circa natotum bona proprietatis ratio observari cepit, ne quod laboribus suis vel fortunâ prosperâ liberis accesserit, ad alium pervenendo, luctuosum eis procedat, hinc patrem inter & filium bonorum communio sustineri potest, modo filius Castrensis bona habuerit, aliquidvè de suo communicasset vel operatus fuisset, secus si, quod in communione positum, à patre transcripserit, Tusc. concl. pr. 286. n. 52. lit. S. quare filius industrius cum paterna pecunia quando negotiatur, quæ divisio lucri inter patrem & filium instituenda, pro casuum varietate discernendum, aut enim cum paterna pecunia negotiatus ipsius patris nomine & tunc lucrum, ut verè profectitium, patri cedit in totum, aut non apparet, cujus nomine negotiatum fuerit & lucrum pro ratâ partiendum inter patrem & filium. Vel filius principaliter suò nomine suòque peculio

riculo tractavit, omnia, & tunc sibi non patri acquiris, l. 10. ff. de R. J. Tusc. concl. 4. 17. n. 11. lit. C.

§. I. Legitimam prae textu inter parentes & liberos communio non magis quam ceterorum honorum ratione intelligitur, quorum vivo etiam patre filius olim suitatis jure, hodie vero est sanguinis potentia, §. 3. l. de hered. quae ab invest. def. sibi que Pac. Gomes. 1. var. res. 1. n. 5 dominus vel ex n. l. d. vocatur, l. 11. ff. de lib. & post. §. 2. l. de hered. qual. & differ. Mynf. 4. O. per tot. praematur est siquidem quaestio viventi, de cuius bonis debetur quarta, inove tur, l. 1. §. 21. ff. de collat. bon. l. 2. §. 3. ff. de his qui ut indigni. l. 6. C. de inoff. test. Stephan. Gratian. discept. for. 247. n. 59. Don. Garl. Mastrill. dec. 165. n. 12. Filia vero vel mulier, quae secundum matrimonii leges focum & larem separatim fovet ac mariti domicilium secuta, ratione legitimam nondum exoluta, a Communione bonorum cum fratre non videtur recessisse, Ant. Fab. Cod. l. 17. r. d. 15. n. 17. modò portionem, est patris hereditate ut Coheredi non minus de corpore hereditatis, quam bonis mobilibus vel pecuniâ tantum sibi debitam pro legitima indivisam retinuerit, l. 52. §. 6. ff. pro socio. l. 6. auth. novissima C. de inoff. testam. Marb. cons. 29. n. 12. 6. vol. 1. Burlat. l. 3. cons. 291. n. 86. Ant. Gabr. concl. de legitima 3. l. 6. Peregrin. decis. 35. n. 11. non attendo de circa paternò iudiciò, alterum heredem ex assè renuntiando sibi pecuniaridò legatò pro legitima jure prospiciente, cum tanquam in fraudem legitimam disponens, amplecti non compellatur, l. 32. l. 35. §. & generaliter C. de inoff. testam. Besold. cons. 197. n. 9. 38. 39. Honded. cons. ult. 66. n. 19. Peregrin. de fideicom. art. 39. n. 61.

§. II. Duo fratres, unius negotiationis lucra communicantes, illius tantum non alterius, consortes intelliguntur, Burlat. cons. 298. n. 3. praesumptionem hanc actuum uniformitate adjuvante, Mantuc. de tac. & amb. conv. l. 6. r. 11. n. 30. cuius vigore fratrum alter ignorantibus ceteris fundum vel feudum aliquod, suo & fratrum nomine est communi pecunia, emens, in socios consensisse arbitrat, Finckelth. disp. feud. 6. ib. 34. cum nullum dubium, quin emptis communi nomine rebus animis incundam communionis probetur, Bart. in l. Tutium & Mavium §. altero n. 6. ff. de admin. & peric. tut. l. 2. n. 4. ff. Comm. divo. Boer. decis. 115. n. 1. quem

n.1. quem ex post facto si comminiscatur, sibi que è peculiari pecunia empta asserere velit, necessitatis ratio, id ipsum ostendere pōscit, Masc. de prob. vol. 1. concl. 31. n. 43. 44. Bero. quæst. 46. n. 4. 5. cuius præstatio eo facilior, communi ære parata separatim si habere ceperit, l. 52. §. 6. ff. pro soc. Fab. Cod. l. 7. n. 1. d. 29. quæ ceteroquin comparanti fiunt propria, l. 4. C. comm. utr. iud. ibique Brunnem. l. 6. C. de R. V. l. 12. C. de jur. dot. l. 6. l. 8. C. si quis alteri vel sibi. Carpz. p. r. d. for. p. 3. c. 15. d. 45. Socioque ad pecuniæ pro rata repetitionem actionem præstant personalem, Fab. Cod. d. l. Rom. cons. 3. cui in feudaliū quoque mercatu de bonis communibus ab altero, domino conditionem ignorante, facto locus datur, per text. 2. f. 12. Finckelth. disp. feud. 5. tb. 20.

§. III. Inter Virum & Uxorem nihilum dividui, nihil quod maritus aut femina proprium cujusque dixisset, antiquissimā Romuli lege commonstratur: *Mulier viro legitime junctā a fortunarum & sacrorum illi socia esto, ut domus ille dominus, ita hæc domina* Halicarn. hist. l. 2. Colum. præfat. ad l. 12. de ver. rust. quæ quidem licet non tam ad veram bonorum communicationem & lucrorum, quàm ad usum domesticum summamque durante matrimonio conjunctionem pertinere videatur, jure tamen civili bonorū communio inter conjuges haut aliter, quàm si nominatim de ea cautum fuerit, præsumenda, l. 51. ff. de don. int. vir. & ux. l. 6. C. eod. Chassan. cons. Burg. rubr. 4. §. 2. n. 16. Fr. à Soula in repetit. §. actionum l. de act. pari. 4. art. 5. n. 25. Ant. Fab. C. tit. de probat. def. 41. prout duos præter textus in l. 32. §. 24. ff. de don. int. vir. & uxor. & l. 16. §. 3. ff. de alim. leg. ejusmodi ferè alius nullus mentionem facit, Hennel. de jur. dotalit. in mant. ff. & mulieres regulariter cura, custodiz, ac domus conservatiōi, rerumque familiarium præpositæ, non verò propriò quæstui & artificio, Heft. Capyc. Latro consulu. 44. constanteque matrimonio acquisita mariti industriā parâsse censentur, nisi de suo quæstua probent, Tiraq. tom. 6. gl. donatione larg. n. 96. Masc. de prob. concl. 214. n. 10. vel pactis dotalibus aliud conventum. Carpz. l. pr. forens. p. 3. c. 25. d. 13. c. in tr. de jur. fem. sing. dec. ad. 1. pos. 3. aut consuetudo provincialis vel locorum diversitas diversum sentiant, Imol. l. ex diverso ff. sol. matrim. qualis non solum in plerisque Germaniæ regionibus

regionibus, veluti; Ducatu Wirtembergico, Joach. Wibel, *de contr. mulier. cap. 5. n. 127.* Marchionatu Brandenburgensi, Scheplitz *ad consuet. Brand. part. 3. tit. 2. §. 3.* à quo tamen divorcium facit Brunnem. *Comm. ad ff. L. Aquil. l. 27. n. 22. n. 23.* Frisîâ, Joann. à Sand. *decis. l. 2. tit. 5. dec. 1.* Locis, in quibus Lubecensium statuta vigent, Mæv. *ad jus Lubec. l. 1. tit. 5. art. 5.* Sed extra Germaniam item recepta, ita de Regnis Galliæ, Castellæ & Lusitanæ, Civitate item Tercestina testantur Tiraq. *de retrait. lign. §. 20. gl. un. n. 1. §. 4.* Molin. *ad conf. Paris. §. 37. gl. verb. semarie n. 1. & seqq.* Did. Covarruv. *l. 3. var. resol. c. 19. n. 1. seqq.* Tuschet. *de jur. star. imp. Rom. part. 1. membr. 6. n. 8.* quam propter divinæ & humanæ domus ac juris consortium *l. 4. C. de crim. expil. her. l. 1. l. 3. ff. de R. N. l. 1. ff. rem. am. l. 52. ff. de re jud. honestam, æquam & piam* laudat Cothm. *vol. 3. resp. 19. n. 50.* cujus indultu propter societatem non solum à dispositione juris tit. *C. ne ex pro mar.*, verum etiam tituli *ff. & C. ad SC. Vellejanum* recedi potest, quo junctim uxor de ære alieno, quantumvis à se solâ non contracto, teneatur, Sich. *ad rubr. C. d. t. ne ux. Brunnem. ad l. 1. & autb. seâ omnino C. d. t. Gailz. O. 90. n. 1. Col. de proc. exec. p. 1. c. 3. n. 39. & decis. part. 1. dec. 31. Alin. prax. jud. §. 31. l. m. 43.*

§. IV. Inter eos, qui conjuncti sunt vel institutionis titulo, ut Coheredes, *l. 31. l. 34. ff. pro soc. l. 44. pr. ff. fam. ercisc. vel per modum legati, ut Collegatarii, l. 2. pr. ff. Comm. div. aut Donationis, ut Condonatarii, §. 3. l. de obl. qua ex quas. contr. l. 31. ff. pro soc. l. un. C. si liberal. imper. soc. communio intercedit, Schneidvv. *ad dict. iij. l. de obl. qua ex quas. §. 3. n. 1. Nicol. Vigel. meth. jur. part. 5. l. 44. cap. 12. n. 2.* item, quando aliâ ex justâ quadam causâ, & titulo res plurium dominio cedit *l. 33. ff. pro soc. l. 1. C. comm. div. Perez. in C. d. 1. n. 3. C. I. 4. ff. eod. th. 8: Pac. Ifagog. in ff. comm. div. n. 2.**

Objeciva.

Th. VIII.

Perlustratâ unâ causæ internæ specie, altera superest, cujus ambitus tam latè patet, ut non saltem diversos selectissimarum juris

juris materialium campos circumplectatur, verum & quicquid in
 uniuersa ferè juris sciagraphia existat, eò referri aptum. Hanc vel
 natura diu discernimus in Positivum Objectum, i.e., res ejusmo-
 di, quarum communitio à singulis iniri potest, & entitatis ratio-
 ne, vel in Corporales vel Incorporales diducuntur, §. 1. I. de reb.
 corp. & incorp. l. 1. ff. de R. D. l. 8. ff. de L. Rhod. quarum Immu-
 rum vel Mobiles, l. 93. ff. de V. S. l. 15. §. 2 ff. de re jud. & quidem in
 specie ac passivè tales, l. 77. ff. de leg. 3. l. 1. ff. de supell. leg. vel se Ma-
 ventes & per se animata, l. 1. §. 1. ff. de R. O. l. 1. pr. ff. de adul. edict.
 l. 30. C. de jur. dot. vel inanimata, l. 41. §. II. ff. d. leg. 1. l. 12. §. 22. ff.
 de instr. leg. germanicè, Fahrnuß. Wehn. obs. pr. voc. Fahrnd
 Haab/aut Immobiles dicuntur, l. 31. l. 115. & 198. ff. de V. S. quæ vel
 Naturæ tales, l. 4. l. 14. de R. V. l. 7. ff. de usufr. l. 1. ff. de condit. tritic.
 aut hominis factio, l. 44. ff. de R. V. vulgò was Erd und Diagelst
 ist. Col. p. 2. dec. 286. n. 32. vel jurisdictione cernuntur l. 7. C. de
 agric. & cens. l. 14. pr. C. de SS. eccl. Argent. conf. II. n. 66. vol. 2.
 Berl. p. 3. concl. 30. Incorporales, C. I. A. de R. D. ib. 46. quæ mo-
 billium, immobiliumvè numero non de se, verum per analogiam
 ex mente dicentis vel subiectæ materiæ derivatam, aggregantur,
 l. 15. §. 2. ff. de re jud. cujus interpretatione quoque actiones sub al-
 terutram specierum rediguntur, ejusvè naturam assumunt, Gail.
 2. O. II. n. 10.

§. I. nat' ἀπαίρεσις & quidem simpliciter Objectum contem-
 plando Negativum prodit, illorum nempe, quæ profus homi-
 num commercio exempta, §. 7. I. de R. D. l. 6. §. 2. ff. eod. l. 21. C. de
 SS. eccl. quorum divini juri quædam & nullius in bonis dicun-
 tur, l. 1. ff. de R. D. ac vel verè & principaliter tales, v. c. Res sacra
 vel minus principaliter & propriè Ecclesiastica vocantur, ut fun-
 di, possessiones alique ad ministerium Deo servientium dicata.
 Quorum sacrandi & benedicendi ritus alii antiquitati placue-
 runt, quos refert Alex. ab Alex. 6. gen. dier. 14. Jac. Gutier. de jur.
 sacr. Alios novitas per usum amplexa est, quò in Principiù & Ev-
 angelicorum statum provinciis auctoritate ejus, cui autocratia
 ac istius

XLIT

ac istius vigore, per constitutionem autonomiam de anno 1555, Episcopale jus competit, eorumvè, qui ab his liturgiæ præpositi, Ecclesiæ ædificantur, restaurantur, aliaque parantur & Deo dicantur, Laur. Ohm, *de jur. Episc. concl.* 20. Syring *de pac. relig. concl.* 13. Myng, *de super. territ. concl.* 61, quorum solemnitas in sacrum dedicatio humanis nexibus alligare vetat, piisque usibus nuncupata secularisandiavidos Ribaldos & Harpyias sacrilegii criminis arguunt, *c. 3 c. 4 & 5. caus. 17. q. 4.* Schurff, *conf.* 48. n. 6. *Cran. de pac. religios. parti. 1. p. 54.* Carpz. *ad L. R. c. 3. s. 10.* ut graphica vulgi patetia versetur, Pfaffen gut/rassen gut hat Adlers Federn/ eiserne Zähne/ frisset eines mit dem andern hinweg/ Klock. *conf.* 35. n. 104. 106.

§. II. E restrictivâ consideratione & secundum quid ad privativum Objectum delectimus i. e. res, actu quidem communione non fungentes, ejus tamen naturæ, ut certis modis utendo vel occupando in eandem transcribi possint, §. 1. §. 2. & 6. l. de R. D. l. 4. §. 1. ff. eod. l. 51. ff. de contr. ab. empt. l. 3. ff. ne quid in loc. publ. l. 3. §. 1. ff. de anm. ver. ad civ. pertin. quarum licet proprietates ob naturam vel innoxiam utilitatem in quibusdam difficilis aut supervacua, usus tamen cum acquirendi conditione cunctis animantibus patet, ut enim mare interiora terrarum alluens, *Internum*, in proprium jus diffluit, l. un. C. de class. ubi Bart. Brunnem. ita vastus Oceanus, quoad occupatus non fuit aut occupatus licet fuerit, communis tamen usus ratione, in comunione maximam partem perbitit, quod immensum & *externum* mare quin à populo aut Principe, ac colente sine cujus vis injuriâ in potestatem circumferibi, ejusque commoda publicis imperii vel Regni, bonis accenseri nequeant, *ap. 7. or.* quod prætant, non mover, nec ea, quam caulantur, omnimoda sufficientia, Ziegl. in *Not. ad Gros. de l. B. & P. l. 2. c. 2. §. 3.* Selden. *de mar. claus. l. 1. c. 20.* Quæ conaturalis homini in sublunaria potestas regulis privatæ acquisitioni positæ alligari solet, quando non cuivis in suo fundo molendinum alatum erigendi facultas, nisi redempto à Principe aère vel aliâ concessione quâvis potestare auctus sit, Klock. *de avar. l. 2. c. 28. n. 3.* Gryphand. *de insul. c. 11. n. 27.*

Th. IX.

Quandoquidem verò Objectum pluribus disciplinis commune per modum considerandi restringitur, ac cujusque proprium fit, eodem modò, jurisprudentia solum quaestionum forensium usum intendit, è quo Imperatorum diadema præter subditorum etiam religionis curâ decoratum, *Nov. Leon. 30. Imperatorem l. 10. ff. de j. & j. maximam eorum se habere sollicitudinem, maximaque Dei inter homines dona: Sacerdotium & Imperium* fateri commovit, *Nov. 67.* ut perinde ac Legum, Religionis custodia Majestatis juribus socianda veniat, *Lampad. diff. ac rep. p. 1. c. 1. th. 15.* Regiâ enim manu omnia gubernabantur, inque Romana Rep jus hoc sacratum Reges penes, summos illos Gentis Primores, & Imperatores, communes *ἐπισημοὺς ἄρχοντας*, solò sacrificandi exceptò ministeriò, fuisse, è *Livii histor. l. 1. & 15. constat*, & de Anio Rege *Virg. l. 3. aneid. testatur*,

Rex idem hominum Phœbique sacerdos.

Quam veteres Principi ita solennem decreverunt, ut plerique Sacerdotii & Regni munera conjunctim habuerint, *Suet. in Aug. c. 11.* eoque intuitu Imperatores Romani, quo augustiorem & sanctiorem Regiam Imperatoriamvè potestatem efficerent, Pontificis summi titulum sibi sumère, usque ad Gratianum Imper. qui edictò proposuît Pontificem Maximum se appellare vetuit, *c. 1. dist. 21. Zosim. l. 4.* Quod sacrum jus sequioribus demum seculis Archymistæ vel ambitionis æstu inflati vel lenitate & superstitiosa Principum zelotypiâ adducti involarunt, ut ex uno capite biceps factum fuerit, eoque deductum, ut Chorasus ille Romanus, non saltem Imperatores sibi succumbere voluerit, sed in alios quosvis Reges & Principes phaetontâ plane audacia dominatum ambierit, Quo usu tyranno Regni jura dilaniando Baculum Moïsi cum Aaronis virga sibi averruncârunt Archiflamines, ut ensis in spiritualem & secularem discerptio irreperferit, illiusvè caput Pontifex, hujus Imperator datum fuerit, *c. 10. dist. 96.* quæ potestatis scisso jure Civili veteri, quo præter notionem vel audientiam Episcopis jurisdictio tributa non reperitur, *l. 8. C. de Episc. and. Joach. Stephan. de jurisd. l. 4. c. 2.* incognita, in moderno Imperio consuetudine partim, Imperii partim constitutioni-

tionibus altas egit radices, Obrecht. *de juris d. l. i. c. 11.* ut de se-
 culi more baculum Aaronis & Nimrodi gladium unâ regimânu
 & alterâ parte Clericos, Principes & Duces altera salutari videam-
 mus, Bernh. Zieritz. *de princ. int. ips. por.* De qua sacrați & Civilis
 muneris mixturâ contradictionis ferra reciprocatur, num *Spi-*
ritualis hujus & secularis potestatis communiō in uno eodemve
subjecto conglutinari possit? Quam ad sacrum juris textum si
 perstringamus, profanitatilabe quadantenus affricari videretur,
Math. 20. v. 25. Marc. 10. v. 42. Luc. 12. v. 14. Job. 18. v. 36. 2. Tim.
2. v. 4. divina quippe Majestas sibi militantes humanis negotiis
 implicare vetat, & opprobriosum Clericis judicatur, secularibus
 se immiscere negotiis, *l. 17. l. 41. C. de Episc. & Cler.* Gerhard. loc.
 theol. rom. 6. loc. 26. *de ministr. eccles. pag. 177. n. 302. 303.* hinc feudi-
 sta: Desit esse miles seculi, qui factus est Christi, 2. f. 21. cùm non
 benè conveniant nec se de morentur in unâ. Psalterium & Cytha-
 ra, crucifixus & summa potestas, Imperator & Pastor, Dominus
 & servus, *Lud. Imp. in Edict. publ. contr. Joann. 22. apud Aventin.*
l. 2. ann. Bojer. quibus utriusque generis potestatum nexus in Ev-
 angelicis Principibus præmonstratus minimè facem præfert,
 quorum in personis nulla papocæsaria vel confusio committi-
 tur, verùm, accessitò potestatis Ecclesiasticæ internæ & externæ
 discrimine, nihil officit, quin duplicem Secularis Principis & E-
 piscopi personam sustineant, illam enim, non hanc, Salvatoris
 mandatum coerces, Pauerm. *de juris d. l. 2. c. 9. n. 8.*

Th. X.

Verùm enim verò cùm lex ita scripta ac Imperii Romani
 praxis in fidei articulum quasi transiverit, ejusvè oppugnancia
 Arnolfo Brixienti in mille Antistitum præsentia, tanquam here-
 tico, combustionis pœnam acceleraverit, Lehm. *Chron. Spir. l. 5.*
c. 51. dignissimum discussione erit, jurisdictionis ipsa cujus affectio-
 nis censenda, *Dividuarumne vel individuorum numero, an adscri-*
benda? Quomodo apud singulos existimanda? Quæ ratione con-
domini in exercitio concurrant? Et principio quidem ad dividuo-
 rum censum à quibusdam quare referatur, similitudo quam tri-
 buunt, cum usufructu intercedere suadet, hunc equidem divi-
 duum tradunt, *ex l. 5. ff. de usufr. l. i. §. 9. ff. ad L. Falc. l. 19. ff. de us.*
& hab.

& hab. eadem affectione jurisdictionis etiam domini naturam tangere causantur, cujus instar fructus fundat, veluti, multas pecuniarias, alia item commoda inter condominos dividi solita, Schrad. *de feud.* 2. p. 9. s. 3. n. 12. Mod. Pistor. 9. 86. n. 2. 3. ita quidem ut ipsius jurisdictionis usus alternis quandoque annis dividi invaluerit, more in vernacula *Wunschtierung* vel *Wunscharung* notato, Befold. *ibes. pro lit. M.* Springsfeld. *de ap. an. c. 2. n. 10.* Matth. Stephan. *de jurisd. l. 1. c. 36. n. 8.* nec insolens, species ejusdem divisionis reperire, ut in uno eodemque loco quibusdam Crimina insigniora tantum, die *Hauptriigen* / *hohe Wendel* / oder die *Fälle* / so an *Hals und Bauch* gehen / darumb man einen vom Leben zum Tod mag tichten / vel alia etiam Crimina, als *fließende Wunden* / geringe *Diebstahl* ic. reliqua verò coercionis communi sint relicta, ad consuetudinem judiciorum centumviralium diverfos dominos concernentium, in quibus Crimina majora, quandoque à judicario centenæ & voigthei communiter puniuntur, leviorum verò *Malteß* und *Censfallen* animadversio vel divisim vel pro indiviso illos spectat, Wehn. *pr. Obs. voc. Zeit* / *fratz Gylm. tom. 1. symph. part. 1. tit. 3. v. 2. n. 15.* Rosenth. *de feud. c. 6. concl. 85. n. 10.* Unde plures sæpius in villa aliqua moderantur, die *Vogtey* und *Dorffherrschafft* / vel universim auff der *Gemeind* zu *Dorff* und *Feld* / in singulis incolarum prædiis, vel separatim nur zu *Dorff* / aut quilibet se junctim auff seinem *Lehen* oder *Gasse* / prout sine obstaculo jura in uno territorio superioritati connexa in altero divisa cernuntur, Crav. *cons. 673. n. 15.* Pruckman. *de regal. ad rubr. quæ sint regal. cap. 5. n. 8.* & nihil prohibet, certa quedam regalia penes quempiam residere, cui tamen universalis territorii iurisdictionis non competit, ex innumeris exemplis, quæ dari ait Klock. *tom. 1. cons. 29. n. 352.* Quamobrem ex præscriptione vel speciali jure in proprio vel aliorum territorio & districtu unus habet superioritatem territorialem, die *Lands*, *Fürstliche* *hohe Obrigkeit* / alius jus conducendi per vias publicas, die *gleitliche Obrigkeit* / auff freyer *Kaysert. Heer. und Landstrasz* zu begleiten / alter jurisdictionem bassam & inferiorem vel voigtheicam, die *Vogtey* *Erb* und *Niedergericht* / alius jurisdictionem forestalem, das *Forstrecht* *Wildbahns* *Berechtigkeit* / *Wildfuhr* / *Meichin.*

tom. 2. l. 2. d. 4. n. 20. & 27. & l. 3. d. 33. n. 33. & seqq. Kniech. de jur. super. e. 4. n. 313. n. 471. & seqq. Ziegl. comm. concl. §. Landsass. n. 74. & seqq. quæ summarie consecantur: die Lands hohe / Olets / Förstliche / Jagd / Centh / Ambts / Gerichts auch Lehns / Pflichte und Obrigkeit / quorum omnium accessoria prolixius pandit Leopold. *de conc. j. d. t. 9. 11. & 12.* Quæ mixtura magnarum atque frequentissimarum contentionum quandoque fomes; dum quilibet sibi vigilandum ducit, nec raro adhuc obscurum, quid quantumcunque cuius juri sit attribuendum, nec rerum distractione saltem evaquetur; verum personarum simul fictam discretionem inducat, quò in uno individuo respectivè concurrant, die Huldigung / Lehens / Ambts oder Dienstpflicht. Reink *de R. S. l. 1. cl. 5. e. 4. n. 26.* singulis in singulis naturam suam retinentibus, Everb. *loc. leg. De tanquam sive respect.* *Surd. dec. 183. n. 42. Gylm. tom. 4. p. 1. vol. 30. n. 186.* cum nihil moretur, hominem quorundam respectu immediatè imperio esse subiectum vel omninò liberum, aliorum verò intuitu Landsassium vel subditum; *R. l. de anno 1548. §. wie wohl auch 66. §. nachdem auch 69. §. auch der Graffen von Tübingen / 71 & non pugnent, quempiam libertate gaudere respectu unius, & servitute premi, quoad alium, Myns. 2. resp. 6. n. 45.* vel aliquem unius esse subditum & dominum alterius; *Arum. vol. 2. disc. jur. publ. 26. v. 4.* quemadmodum in vulgus enotuit, Imperatorem ipsum non duntaxat solenne ducere Cameræ judicium experiri, ibiquè lite pulsari, non ut talis, sed alius Imperii Princeps, Buxtorff. *ad A. B. c. §. concl. 64. circ. fin. ibi: Wir Carl Römischer Kayser, entbieten dir Carl Erzhertzogen zu Oesterreich* verum etiam Principes vicinos & Status superiores in quibusdam imperii Civitatibus ratione homagii, meri mixtique imperii, salvi conductus vel vectigalium & similium in totum vel in tantum jus aliquod ex præscriptione vel conventionione acquisivisse, extra quæ nihilo secius Civitates illæ liberâ Statuum prærogativa cum integerrimo reliquorum regalium jure utuntur, Knipfch. *de l. & P. C. l. 1. c. 3. n. 43 44. Gail. 2. O. 57. n. 7. Rul de Com. miss. p. 2. l. 5. c. 4. n. 4.* Jurisdictionis enim materia non minus hodiernis moribus, quam jure Romano veteri, in pelago versatur, totque ejus species reperiuntur, ut non sine summa difficultate distinguat

distingui singula queant, omnibus namque in Tribunalibus, omnibus que Principum aulis personant: die hohe Bogeyliche/ Die-der gerichtliche/ Landgerichtliche/ Zent-Brass-Forst- und gleiche Obrigkeit/ Ehegastinne/ die vter hohe Wende/ Knich. *de jur. terr. c. 2. n. 21. 346.* Carpz. *resp. l. x. §. 1. 49. n. 3.* ut non sine sale ridiculosa apud Keller. *l. 2. de off. jurid. pol. cap. 12.* legatur protestatio: daß Er seinem gnadigen Herren alle Obrigkeit und Jurisdiction auff und unter der Erden / auch so viel noch fünffzig erdacht werden möchte / jetzt alsdamm / und dann als jetzt per expressum vorbehalten haben wolle.

§. I. Verum enim verò ut appareat, quantà disceptantium libertate adducta consistant firmitate, ordine nunc ostendendum, longè minus præstare, quam quod intendunt & specioso apparatu minantur, caliginem autem ne offundant, ad Philosophiæ fontes obrutus nostri slectendi, decisionis rationem inde, quod omne incorporeum individuum, præmentes, ad quam rationem jurisdictionis connata, in jure & facto, rebus individuis, consistens, ut totum quantitativum considerari nequit, verum cuilibet in solidum decernenda, nec pro partibus intellectualibus dividua vocanda erit, tanquam nullam dividuitatem constituentibus, vel quod juris intellectu ejusmodi reputentur, per text. *l. 5. ff. de stip. serv. l. 5. §. fin. ff. Commod.* ubi res individua secundum quotitativas intellectus partes pluribus competens, nihilominus individua fertur, quæ individuitas ita comparata, ut Concreta non nisi integra & conjuncta profint, partiumvè intellectu vel corpore discretarum usum nullum præstent, Calvin. *lex. voc. Divid. & Individ.* cumque individuum & pro parte uti non posse, ex ipsius rei ratione, non hominum utentium intuitu, ponderandum dicitur, siquidem quoad effectum licet usus aliquis jurisdictionis pro parte utentium intuitu existat, nihilominus tamen minus individuum intelligitur per se & una jurisdictionis manet, cum pro parte explicari nec semi-jurisdictionis dari possit, tota enim est in toto territorio & in qualibet ejus parte ac in angulo tota in singulum exercetur, Ciurb. *cons. 89. n. 5.* Hartm. Hartmann. *tit. 1. O. 15.* Hinc præterea usus fructus si militudo levi negotio diluitur, quam jurisdictionis cum usu citius quam usufructu recipit, qui *usualiter* non

non *habitualiter* dividuus per id, quod ejus exercitium in fructibus percipiendis potiorem partem persistat, quibus tanquam facile dividendis pro parte frui licet, à quo diversa sanè jurisdictionis indoles, cujus verus usus in jure dicendo occupatur, quem circa jurisdictionem communem ab alterutro condominorum seorsim ambire sociale jus oppugnat, nec cum effectu pro sua parte se junctim v. c. sententionare aliosque jurisdictionis actus celebrare largitur. Alia item longè domini ratio quam jurisdictionis deprehenditur, quæ nunquam in rebus corporalibus & dividuis per se, sed quoad ulum simul in jure saltem & rebus incorporalibus ac factò confistit, qualia, *Notiones, definitiones, causarum, autoritatis præstationes* &c. sunt. Dominium verò sui ratione indivisibile quamvis existat, subjectivè tamen, quatenus corporalium rerum, pro parte & quidem *homogenea* i. e. partis dominio, non parte domini considerari potest, *Hottom. quæst. III. 18.* cum ex parte intelligi non possit, nec divisionem, licet communionem recipiat, *l. 3. ff. pro dextr. l. 5. §. fin. ff. commod. Eòdem modò argumentationis ab effectu desumptæ repagula referenda, equidem ab usus divisione respectu commoditatis utentium ad jurisdictionem ipsam infirma neçitur sequela, arg. l. 15. ff. de aqu. quot. & ast. l. 1. §. 9. ff. ad L. Falcid. quæ utentium quidem intuitu divisionem ex accidenti probare videtur, per se tamen & ratione exercitii individuorum naturam non dissolvit, verùm tanquam accidens non qualificatum enti superveniens immutatam & cuius condominorum in solidum relinquit, l. 5. §. 5. ff. de A. R. D. Sixtin. de reg. l. 1. c. 3. n. 27. Giurb. cons. 32. n. 8.*

§. II. Formalis verò jurisdictionis ratio in exercitio confistit, *Obrecht. de jurisdict. l. 2. c. 23. n. 2.* quod licet cuius in solidum competat, ne quicquam tamen à singulis condominorum seorsim, verùm conjunctim ex individuorum natura gerendum, quorum indivisa jure inducta possessio & usus *l. 8. ff. de R. V. l. 5. §. fin. ff. comm. l. 5. ff. de stipul. serv. qui pluribus communis pro diviso vel indiviso constitutus erit, ad quorum posteriorem, priore ipsa individuitatis ratione exersò, nò potest, quin non conjunctim exerceatur jurisdictio, si enim eò modò expediatur, ut singuli separatim vel seorsim jus dicant, & unusquisque per se ac in soli-*

in solidum cognoscere, causasque definire possit, non Communis sed Concurrentis nuncupanda foret, in quâ præventioni locus tribuitur, ob cuius naturam reliquorum cognitio suspenditur, nec ullius iudicium ulteriori disquisitioni subiectum negotium, verum distortam propter integritatem captum ubi est, ibi finiendum, *lun. §. 1. ff. de Off. Cons. l. 30. ff. de jud. ibique Brunnem. Leopold. de concurr. jurisd. in pr.* Quorum sanè singulorum ratio absque in signi condominorum præiudicio & juris defraudatione contingere, ac cum iurisdictione communi conciliari nequit, quæ pluribus simul & complexivè nõ separativè competere definitur, in quâ alter minimè procedere, verum junctim omnium concursus deponitur; *Matt Steph. de jurisd. l. 1. c. 26. n. 24* Utcumq; facilis conjectu interpolationi phraseologia: *in solidum penes quem esse vel in solidum ab aliquo excorceri*, deprehendatur, quasi Confortes juris sui exercitio secludendi, aut oppidò concurrentibus usus minus integer relinquatur, aliquidvè de suo deeedat, quæ propria locutioni proficiunt, verum ἀποβολογία quâdam attemperata, in modum de rebus individuis vel pro indiviso possessis expositâ, illis non minus alter, quam secum exercens utitur in totum, atque jus perinde in re tota habet, ac si solus possideat, licet revera plures penes in solidum non sit & iurisdictionem in solidum exercere in rebus communibus nihil aliud offerendum, quàm conjunctim & pro indiviso exercere, siquidem ab uno quoque separatim quando expeditur, fieri non potest, quin uno exclusivè utente, ceteri minus utantur, & sui juris detrimentum ferant, cum iis ratione juris, quod in solidum habent, cognitionis tantum in causâ, quantum alteri desuper cognoscenti, competat, *arg. l. 5. §. fin. ff. commod. l. 28. ff. de S. R. P. Natta cons. 294. n. 7. 8.*

§. III. Jurisdictio igitur plures in solidum contingens eâ formâ ut conjunctim exerceatur, sensu largò commune meum quoque nuncupari efficit, *l. 5. ff. de leg. 1. Argent. cons. 77. n. 13.* & rei communis possessori partem largitur, in qualibet gleba vel cespite terræ, quæ intellectu percipitur, licet oculo corporali discerni nequeat, *l. 66. §. 1. ff. de leg. 2. Nau. cons. 471. n. 13* nemo etenim rerum pro indiviso communiu, intoto vel in parte plus se allegare

allegare dominum & possessorem potest, quam compossessor, alius l. 11 ff. de ser. c. pen. 12. q. 1. Sim. Pistor. cons. 5. n. 16. Unde pro more Magnatibus frequentissimo in villis vel oppidis, so wey/ drey/ oder mehr Herrsch und Ban Erbschafften sind jurisdicatio ab omnibus condominis denen Ban. Erben oder gemeinschaffte Herrn conjuncti manu exerceri solet, also / daß Sie entweder die Gericht zugleich bestellen oder zugleich selbst besitzen Speidel Spec. Vacr. Obs. voc. Ban. Erben. Et super ejus exercitio discordantes superioris imperio ad concordiam redigantur, Gail. de pign. v. 20. n. 7.

§. IV. Non tamen prælaudati juris textus eorumque conditores, in ordine longitudinis omnibus æquali loquuntur, quasi pars parti opposita contrario robori non succumbat, verum mutata rei Romanæ facie, quæ personæ affixa erat jurisdicatio, cum in dubio territorio potius quam personæ cohareat, Menochi. 3. de præsumpt. 97. n. 48. vel quoad jus dicentem, sit in prædicamento agere, quoad subditos, in prædicamento pati, quoad territoria in prædicamento ubi sive situs Cothm. vol. 3. resp. 27. n. 112. territorio vè passivè & materialiter insit, vel ut rei inanimata, l. 3. §. 4. ff. de off. præf. urb. l. 239. §. 8. ff. d. V. S. Mant. de iac. & amb. conv. l. 4. r. 121. n. 11. & districtui cohareat tanquam nebula super paludem, Natt. cons. 149. n. 19. aut acidum & mucidum vino, Myng. de super. cons. cl. 9. Thom. Mich. de jurisd. concl. 144. lit. c. consecratur, quod majorem territorii vel districtus partem tenens majorem quoque territorionem vel potestatem habeat, ejusve suffragium illius præponderet, qui minorem vel minimam cujusvis glebulæ vel cespites micam possideat, Tusch. concl. pr. 14. n. 27. 28. lit. M. Rauch. l. 1. q. 42. n. 4. Klock. 1. cons. 16. n. 21. & tom. 3. cons. 148. n. 33. 34. maxime quod iniquitatis jura arguant, voluntatè unius ex modica portione illa domini socii præjudiciu causare l. 10. pr. ff. d. aqu. plu. arc. Carpz. det. III. 137. & hæc tenus jurisdictionis majoritas præminentiam ac præferentiam conferat in ipso jurisdictionis actu, Men. cons. 51. 55. & cons. 257. n. 60. Abbas cons. 21. l. 1. Leopold. de concurr. jurisd. q. 1.

§. V. Operosior autem disquisitio circa exercitium suprà partium incuriã vel pravò dissensionis Audiò fractum seu impedi-

peditem prodit, *ancitra socialis juris periculum contingat, vel alterum moretur, quominus juris sibi communis iacturam competenti usu propellat?* Communiter enim huc pedibus eunt Interpretes, 1. in quocunque actu perpetuo requiri illius vocationem & presentiam, cui interest, quique vocatus ac presentis actui contradicere potest, Brun. *à sol. in comp. resol. jur. fol. 5. col. 2.* non attentò compositionis modò æquali vel inæquali, tanquam ad hoc inefficaci, cum magis & minus rei substantiam non immutet, vel differentiam specificam inducat, l. II. ff. *quemadmo. serv. am. l. 29. ff. d. instr. & instrum.* Goedd. *ad. l. 1. de V. S.* Verum unius contraditio obsit, Burl. *cons. 159. n. 8. & seqq.* quæ tantum operetur, ut de voto majoris partis non sit curandum, Marb. *vol. 4. cons. 16. n. 175.* Fr. Purpur. *cons. 438. n. 84.* Klock. *som. 1. cons. 35. n. 329. 331. 2.* In re ut singulis communi major pars minori non præjudicat, etiamsi, mille altera personis stipata foret, l. II. ff. *de S. R. P. l. 8 ff. de pæll.* Berl. *p. 1. dec. 52.* Siquidem, quod omnes tangit, ab omnibus est approbandum, c. 29. *d. R. l. in 6. 3.* In re communi melior est conditio prohibentis, l. 28. ff. *Comm. div. & text. paralel.*

§. VII. Verum enim verò, quodlibeticæ hæc Dd. definitiones ut veris principiis nitantur, secundum ipsorum allegata exaudiendæ erunt, Wilhelm. Anton. *de refer. mor. concl. 26. n. 15.* ad quæ proniori viâ reducendi operæ pretium foret nõssc: Condominos juris reddendi potestatem aut habitum seu utendi facultatem mutuo sibi non impertire, verum cujuscunque potestatem activam independentem à re ipsa causari, mediante quâ in se translata exerceat & sociali jure utatur. Socialis igitur desidiosus suâ protervitiâ quum alterum ex independenti illâ mutuo sociatâ vi activâ minimum afficiat, sed in suæ se partis discrimen præcipitet, diligenti consocio sui juris usum in univèrsim simul exitium intervertere nequit, arg. l. 74. ff. *de R. l. l. 6. §. fin. ff. quemadmo. serv. am. l. 6. §. 1. ff. de reb. aut. jud. poss.* Klock. *de contrib. cap. 6. n. 148.* Berl. *p. 1. dec. 52. n. 2.* Proinde pr. theos brocardica ad juris fontes, unde profluxère, reflectenda, Cuj. *ad. l. 1. ff. de R. l. Peregr. l. 3. cons. 42. n. 3.* quando è primi quidem conceptu partium presentia societatis jure deposcitur, àst licentiosâ prorsus collectione, quod depravatò partis minoris vel socii absque ratione discretantis,

D

pantis,

pantis sualu aut in totum jus aspernantis desidia, parti majori vel uni etiam consortium alterive sui juris tuitioni deservientia præcidantur, nihil etenim detinet, invito altero negotium, ejus assensu vel consilio cæteroquin incipiendum, procurari, quando sola dissentendi libidine in sequiorem partem rapi se patiat, Heig. l. 2. q. 19. n. 38. & l. 2. q. 11. n. 50. cum in actibus necessariis, ad commune bonum ordinatis paria ducantur, consentire simpliciter vel sine idonea causa dissentire, Klock. de contrib. c. 6. n. 61. Joann. Bapt. Cost. tr. de fact. scient. & ignor. reg. 8. n. 3. 4. nec ejusmodi solitariis juris usu supinus alter in orbem redeunte exercitio à domino excludatur, quod absque spoliandi animo communi negotio præfuisse credatur, Tusch. concl. pr. 149. n. 3. lit. P. R. Eink. de R. E. l. 3. cl. 1. c. 9. n. 15. & præscriptio, quæ stricti juris nec ullius efficaciam ultra quàm à sua causa, possessione, ei infunditur, gl. c. odia de R. l. in 6. Br. l. 1. §. si quis ff. destin. & act. priv. haut suspicetur, quod suapte potentia actum sustinere valuerit, quo casu plures in solidum contingens alterum jure suo non excutit, Tusc. concl. 595. n. 1. lit. P. Secus jure suo si actum gessisse contendat, Tusc. concl. 36. n. 1. lit. Q. Fed. de Sen. conf. 147. & negligentem vel postea se intrinittere volentem ab ulteriori concurrentia, subsecuta legitimi dierum decursus patientia, cohibeat, Vall. conf. 80. n. 24. vol. 2. ubi non potest, quin suæ partis damnum incidat, Tusc. diss. concl. 36. pr. 102. unico ferè actu, quod incorporalis quasi possessio acquiritur, Menoch. de A. I. Q. cas. 160. Wesemb. conf. 28. n. 20. factu possibile.

§. VIII. Unde non obscurum, quid justis præsidii in secundo oppositorum quærendum, cujus determinatio non egreditur casum, quo major pars circa rem communem aut abutendo vel non ad usum destinatum disponendo delinquit, Tusch. concl. 14. n. 29. lit. M. & minor jus quæsitum habet, ubi major invita parte minore & contradicente jus illud tollere nequit, Klock. 1. conf. 35. n. 307. usque 333. Tusch. concl. 15. n. 18. lit. M. Berl. dec. 225. n. 6. Quibus dictis ex tertia ratione difficultas, quæ super esse videtur, præter fusiùs tradita à Tusc. concl. 893. lit. P. Tessaur. de- cis. 41. & Brunnem. ad. d. l. 28. facile refecatur, flexilis enim ista hæc tam in affirmativum quàm negativum præceptum regula, tot convel-

convellitur exceptionibus, ut in integrum ferè officium perdat, re enim communi invitò sociò, ad cum usum, in quem est comparata, uti possum, licèt prohibentis inter sit, Richter, *ad l. C. qui testam fac. poss. v. c. domum pluribus pro indiviso communem unus cœteris absentibus inhabitare potest totam, nec consortibus ad pensionem tenetur pro ratâ, ex quo utitur domo ad usum destinatum*, Brun. à *sol. loc. comm. voc. Res n. 8. Gail. de pign. O. 20. n. 10.* Simili ratione condominus castrum vel domum communem si occludat, quo minus alter ingredi possit, huic absque violentiæ vitio vel turbatæ possessionis pœnâ propriâ autoritate aperire & impedimenta removere licitum, arg. *l. 12. ff. comm. div. l. 22. §. 2. ff. quod vi aus. clam. ibique gl. Castr. cons. 395. col. 2. in pr. lib. 2.* propterea, quod naturam contractus sapiat, Mozz. *de natur. soc. n. 33.*

§. IX. Singula proinde in re pluribus communi, ut singulis, injustam aliquorum contradictionem haut tollere effectum justæ voluntatis aliorum pervincunt, arg. *l. 22. §. 6. ff. sol. matrim.* Steph. Gratian. *disc. for. l. 2. c. 222. n. 1.* maxime rei communis utilitati si auctus deserviat, vel saltem non tendat in damnum Castr. *ad l. 26. ff. de S. V. P. Fr. Bec. cons. 163. n. 18.* ex quo condomini tres de fabrica aliqua in re ex æquis partibus communi struenda consentientes à quarto solum reluctantem impediri nequeunt, verùm absque novi operis nuntiationis metu summam manum imponere valent, autoritate regulæ pluralitati stare jubentis, quâ major pars integri rationem indipiscit & locus numero vincens suffragiis relinquatur, arg. *l. 7. §. fin. l. 8. ff. de part. l. 26. ff. de S. V. P. l. 19. ff. ad Munic. l. 1. v. de his qua fiunt. à maj. pari.* Tusch. *concl. 16. lit. M. Cothm. vol. 1. resp. 36. n. 37.* Utcunque parti majori in minorem nulla coactio asserenda in societate & quilibet ejusdem sit conditionis, minor tamen pars in latitudine opposita ponderi majoris graviori cedere cogitur, Lampad. *de R. R. G. p. 3. c. 3. th. 17. ibique Conring. in annot. ad ductum rationis, quod dignum magis ad se trahat dignum minus, Rom. cons. 443. n. 9. Fachin. 11. contr. 63. v. 4. cujus alterius rei pro indiviso possessor gradus, in qualibet gleba saltem pro rata & sua parte dictus, notatur* Tusch. *concl. 534. n. 6. lit. C. Gail. de pign. O. 20. n. 2.* ad quam pro-

portionem fructus quoque jurisdictionales aliaque ejusdem occasione cedentia commoda & incommoda participare constat, arg. l. 157. §. fin. ff. de R. l. Boer. decif. 5. n. 6.

Th. XI.

jurisdictio
Ecclesiastica

Perspectâ jurisdictionis naturâ in specierum cognitionem dessectamus, quarum alia *Ecclesiastica* alia *Secularis* constituitur. Ecclesiastica circa gubernationem personarum & rerum in ecclesia occupatur, factâ partium principalium in *Episcopale Jus* & *Patronale* discretionem. Illud, cum inter nascentis Ecclesie incunabula novi foederis haut amplis jurium finibus aut eximia aliqua jurisdictione gloriari non potuerit, verum multis seculis post Principum partim concessionibus, Gentium Populorumque Christo nomen dantium tolerantiam atque consuetudine emergere ceperit, ex primordiali isthac contemplatione vix jure, verum de facto ad Pontificem pervenisse constat, Strauch. *Diss. l. P. ex. 5. th. 1. usq. 7.* Quæ temporum iniquitate & injuriâ facta digressio per sanctionem transactionis Passaviensis pragmaticam ad primævam naturam rediit, & apud A. C. Status arctioribus inclusa Cancellis ad solam Clavium potestatem restricta fuit, adeo, ut sacra tutandi mysteria nobilissima τὸ κρυφὸν pars ducatur & in curanda divinorum mandatorum executione elucescat Christiani Principis solertia atque prudentia, c. 23. *caus. 23. q. 5.* quam Deus ipse, sacerdotii munia suis finibus circum sepiedo, huic prælutere voluit, per exempla Davidis 1. *Paralipp. 23.* Salomonis 1. *Reg. 2.* Josaphati 2. *Paralipp. 19.* & aliorum. Gerhard. *loc. theol. tom. 6. loc. 27. de Magistrat. pol. pag. 300. n. 171.*

§. I. Dicta verò in Ecclesiasticis superioritas è Canonum decretis *κατὰ συνάλωιν* universitatem quandam jurium comprehendit, Mar. Socin. *in cap. significantibus. n. 78. in fin. de libell. oblat.* quam cum Carpzovio *lpr. Cons. l. 1. tit. 1. d. 4. n. 2.* ad τὸ ἐργάσθω referimus, vel enim *Ordinem* concernunt, aut *L. Diocesana*, vel ad *jurisdictionis* legem aut *statum* & *dignitatem* ipsam reducuntur, quorum administratio inter Status non tantum Imperii immediatos pro diverso eorundem placito communis esse potest, sed cum his etiam ipsorum Provinciales vel alii Magistratus mediati & Municipales in commune circa ea imperii consortium

tium cooptarivalent, falcem in alienam messem non mittentes, ex speciali privilegio vel alia concessione quavis politica Ecclesiastica moderamen usurpando, non enim exinde, quod illa constitutio Principum & Statuum Imperii præcipuè mentionem faciat, vel quod Episcopalis jurisdictio perpetua superioritatis principalis sequela reputetur, horum jurium curâ quasi in capaces exciderunt, quorum ratio posterior fontem aperuit tralatitii inter Camerales & Dd. Catholicos axiomatis: *Quod cuius sit religio, ejusdem etiam religio seu de religione dispositio.* Carpz. ad L. R. 6. 3. 10. n. 33. è quo dubii in communis parochiæ ulu decisio fuit, quando ecclesia matrix sive Cathedralis, die *Wutter oder Hauptstirch* da der *Pfarrherr* wohnet/ad Statum Catholicum, Filialis verò da kein *Pfarrherr* wohnet/oder welche eingepfarret ist/ad Statum A. C. addictum, superioritatem territorialem ibidem habentem pertineat, vel viceversa, & utraque diversam religionem amplectatur, quænam hoc casu sit respicienda, Cathedralisne ecclesia sive matrix, an Filialis? Ubi jus & jurisdictionem territorialem habens præferenda ac reformatio juxta eam instituenda censetur, *Instr. Pac. art. 5. §. Quantum* Besold. *conf. 298. n. 53.* summum equidem Imperium, qui exercet, habere etiam reputatur, *dis geistliche Obvigkeit* tanquam territorii partem, Besold. *d. l. n. 25.* Col. *de proc. exec. p. 2. c. 1. n. 109.* quæ superioritas in alium transferri non potest, cum sanctorum sanctum nec in marsupio Principis esse dicatur, M. A. Peregr. *de jur. fisc. lib. 1. tit. 2. n. 71.* Valle. *conf. 1. n. 115. vol. 2.* & Illustrissimo Mauricio, Hassiæ Landgravio, dicente, *ist die Freyheit in Religionssachen der Ständen höchstes Regale.* Myler. *diff. de princ. & Stat. Imp. c. 83.* è quo territorialibus Protestantium dominis fundata quoad omnes jurisdictionis Ecclesiasticæ actus intentio suboritur, maxime quod territoriale & Diocesane jus in iisdem hodie consistant terminis *Instr. Pac. art. 7. §. Jus diocesane.* & in actibus contentiosis ante conditam Pacificationem Osnabrugg. & Monasteriensis moris status anni 1624. retrospectivendus, quodnam harum Ecclesiarum religionis exercitium sive certò pactò aut privilegio, vell longò usu sive solâ observantiâ præpolluerit, ad quam normam in posterum eandem quoque sacrorum & religionis curam pariformiter cum

Q

Ding 30. August 1624

omnibus annexis iuribus & accessionibus gerere debet. *l. P. ars 5. §. hoc tamen non obstante. art. 7. §. unanims & art. 5. §. pacta antem.* Imò, ubi ejusdem loci complures diversarum religionum domini territoriales conspiciuntur, dicti anni terminò cum in finem nituntur, ut si unus saltem illorum in solitaria juriurum Ecclesiasticorum possessione vel quasi extiterit, dominium conterritoriale jam nunc juris territorialis participem, prorsus excludat. *l. P. art. 5. §. territorii jure vers. in iis locis* quæque in ejusmodi argumentum consimilia glomerari possunt.

§. II. Nihilò secius tamen ex ultima inductione superioritatis theoreticæ de individuo & constanti religionis ac superioritatis connexu veritas valde ambigua cõprobat, maximeq; officium perdere, quando alius legitimã particularis jurisdictionis exercitii possessione gaudet, & se jus tale habere ac possidere in specie demonstrat. *Cothman. resp. 33. n. 28. vol. 4.* quo casu nihil vetat, quin Magistratus inferiores, quod suum est vel ab ipsis possessum non defendant, & Prætor dicat. *Vi possideis, ut possideatis.* arg. *l. 1. ff. uti poss.* cum jus istud supremum, summis Principibus debitum, non dominium aliquod singulare, directum vel utile concernat, per quod mediati Magistratus inferiores suã jurisdictionem particulari uti prohibeantur; *Kœpp. dec. 48. n. 17. Visior. de exempr. concl. 21.* Sed jurisdictionem saltem & protectionem in universum, quam Status Imperii in suis provinciis gerunt, quæ etiam causa videtur, quod in dicta constitutione Principes similesvè personæ tantum laudentur, præter illam, quod Comitiorum splendor & Imperii Majestas ceteros quosque excludat. *Klock. rom. 3. conf. 146. n. 55.*

Th. XII.

§. I. Jus autem Episcopale cum Patronatûs jure nihil commune habet, quod secundum Interpretum doctrinam vel *Regium* notatur vel *Valgare.* Illud est, potestas Principis in populo ad tuendum Ecclesias, quæ seipsas contra potentiam majorem defendere nequeunt, Ant. Fab. *de veliq. reg. l. 3. c. 2.* inque *Legale & Conventionale* dividi solet. *Legale,* ab ipsa lege vel canone oboritur, quemadmodum Imperator Romanensis Ecclesiæ Patricius, Advocatus & defensor legitimus audit, *R. I. de anno 1543. §. a Ser Churfürsten. Capitul. mod. Imper. in vlt. art. 1.* Cæteri item Prin-

Principes & Status ecclesiarum in suis territoriis Protectores laudantur Ober. Vogte Oberschuh. Herrn Conventionale mutuo consensu, stipulatione & libera partium voluntate constituitur, Mag. de adv. arm. 3. n. 166. ac rursus e Clientum qualitate in Ecclesiasticum & Seculare discernitur. Quæ advocatiæ temporis successu, ut cunctis terè laudabiliter institutis familiare, plus sæpè nocuerunt quàm profuere, dum Advocati vel exinde absolutam subjectionem aliavè insignia jura sibi manciparunt vel in gravium etiam servitorum jugum Clientes detrulerunt, & juxta Speideli traditum, *Spec. var. obs. voc. Christl. Verisyr. Sind auß dem Schuss. Herrn Stühern worden* / ut exinde non inconditè disquirendi ansa de Principibus duobus civitatem aliquam in protectionem recipientibus eliciatur, *utram, uno illorum oppugnante, alter contra oppugnantem Comprotectorem eam iuri possit & debeat?* Quam affirmativè definiendam asserimus, propter vinculum defendendi commune, quoscuq; de facto molestantes vel turbantes, stringens, Si xtm. de regal. l. 2. c. 14. n. 104. Myns. 2. O. 19. Mindan. de mand. l. 2. c. 14. n. 18.

§. II. Vulgare patronatus jus dicitur, jus præsentandi instituum Episcopo ad munus ecclesiæ vacans patrono certis ex causis competens, Lancell. *inst. jur. Can. l. 1. r. 28. pr.* Vel est jus præsentandi Ecclesiæ pastorem & tuendi bona sacris destinata, Ant. Fab. de relig. reg. l. 36. 2. in cujus cõstitutione non qualitas personæ fundantis, sed bonorum conditio, è quibus fundatur ecclesiæ cognoscenda, quæ contemplatione duplex à Canonistis perhibetur, *Laicorum*, aliud, aliud *Clericorum*, quibus *Mixtum* superaddunt, quando ecclesiæ præstat fundum, laicus dotem aut ecclesiasticus vellaius ecclesiam, partim ex bonis ecclesiasticis, partim laicalibus bonis dotavit, Tusc. *concl. 614. n. 7. 9. lit. l.* cujus habitò semper ad id, quod potentius, respectu, nullus cernitur effectus, equidem præsentatio ecclesiastico & laico patrono communis intra menses sex, non quatuor expedienda, quod hoc casu patroni laici gaudeant privilegio Clericorum ac propter communionem dignum magis ad se trahat dignum minus, *arg. c. 3. x. de consecr. eccl.* Mindan. de cont. *caus. c. 19. n. 31.* Finckelth. de *jure patr. c. 6. n. 92.* Qui dignationis status circa præsentationem mari

& foeminae communem nihilum confert, in diverſum abeuntibus patronis, ad præferendum nominatum à mare tanquam perſonâ digniore præſentatum, ſiquidem æque idonei, pari cauſâ & jure pollentes præſentati Epifcopo in optionem cedunt Ant. Fb. *Coſt. l. 6. tit. 1. d. II. n. 2.*

§. II. Non minus autem patronatûs jus, quod propter ſpiritualitatem admixtam diviſionis neſcium, omnibus & ſingulis in ſolidum competit atque dominium rei communis *c. 1. 2. c. 3. & de jur. patron. cl. 2. ſu. tit. cod. Schurff. cent. 3. conf. 35. n. 5. & compluribus acquiritur, vel ex fundatione, conſtructione aut dotatione, quorum modorum unus item vel alter plenariæ ejus conſtitutioni ſufficit, ac nullum obſtaculum, quin circa eundem plures concurrant, ejuſvè jura ſortiantur, tantum equidem unum angulum ædificans, vel paupercula parum ad eccleſiæ fundationem impendens habet, quantum Rex totam penè Eccleſiam extruens, Bald. in cap. quanto. n. 3. x. de judic. Franc. Meſſ. conf. 182. n. 13. quæ tamen in abſtracto de ipſius juris indiviſibilitate, non in concreto accipienda erunt, quo plus conferenti majorem honorem, præ eminentiam & dignitatem ampliorem, gratiam, emolumentum & jus pinguis debere æquitas ſuadet arg. c. 3. extra de jur. patr. Cothm. reſp. acad. 1. n. 45. 46. Roll. à Vall. vol. 1. conf. 47. n. 17. cum primis quando minus impendentes non omnia ad Eccleſiæ fundationem neceſſaria aut quæ ad hujus vel illius conſtitutionem requiruntur. in ſimul præſtant, Steph. Lambert. de jur. patr. l. 1. part. 1. pr. queſt. 3. art. 8. n. 10. In quorum concuſſu ne jus alterius abſorbeatur, præſentatio ita omnibus communis, ut à nullo ſingulariter verum junctis ſuffragiis eccleſiæ miniſter præſentetur, Mod. Piſtor. q. 86. n. 12. quæ tot ſingularibus & indiviſis actibus futurum paſtorem designantibus conferuntur, quot patroni ſuffragantes exiſtunt, non verò ad patronorum numeroſitatem pro cujuſvis 1. 2. 3. tia parte, è quibus actus conſectur, quarum ſectionem præſentatio, tanquam actus immaterialis & indiviſus non recipit, illorumque confuſionem ex ſe quæcaveri vult; quæ à pluribus ſeu univerſitate ſunt, ut una perſona civili ex multis indiviſis Phyſicis abſtracta & quæ ſunt à ſingulis univerſitatis ſeu univerſitate ut ſingulis,*

§. III.

§. III. Compatroni verò plures mutuo concursu ne se se impediunt, convenientissimum erit, illos ipsos de alternâ per vices presentatione inter se pacisci, *cl. plures in fin. de jur. patr. Gratian. disc. for. tom. 4. cap. 645. n. 7. 8. 9.* nam hoc sine raro admodum multi, quæ est natura mortalium vitiositas in unum consentire solent, ob quorum dissensum & dum diverso calle ad scopum propositum tendunt, interea sæpe ecclesiastica beneficia diutius vacantia tam spiritualium quam temporalium detrimentum patiuntur, *c. 41. x. de elect. Vigel. meth. jur. pont. l. 3. c. 14. reg. 7.* In cuius amolitionem distractis in plures compatronorum votis partes, ecclesie majoribus adjutus meritis, plurimorumque presentatus voce præficitur *cap. 3. x. de jur. patr. Carpz. spr. eccl. l. 1. t. 4. d. 45. n. 5. & dec. ill. 82. n. 22. 23. Klock. de contr. c. 6. n. 25.* nisi numero inferiorum dissensus justioribus & prægnantioribus causis in personam nominatam refragetur, Balduin. *cas. conf. l. 4. c. 5. cas. 5. in fin.* Dissidentes verò compatroni duo utrumq; inani presentatione se torquent, nec è dignitatis fortè prærogativâ alterum alterius votò potius ducendum, cum æque patroni sint, & Episcopus ex paritate, cui velit, gratificari, illumque, quem magis idoneum repererit, invelire vel instituere possit, Cothm. *resp. acad. 30. n. 13. 14. Marb. vol. 1. conf. 10. n. 17.* quin imò ad fortis iudicium præsentatos donis & virtutibus æquales revocari posse Balduin. notat *cas. conf. l. 4. c. 5. cas. 6.* vel etiam fervente altercationis studio & festucariâ digladiatione loci Episcopus ob scandali evitacionem pro suo arbitratu pastorem novum ex officio vocando & confirmando ecclesie providebit, *cap. 3. 12. & 27. x. de jur. patr. c. 2. x. de oper. nov. nunc. Marb. vol. 1. conf. 10. n. 17.*

ihitru
msd ois
lras

§ IV. Sola autem negligentia cum devolutioni locum faciat Fab. *C. l. 6. t. 1. d. 2. n. 2.* compatronus ignavè lenteque se gerens diligentem alterum nequicquam gradu pellit, verum hic officio satis faciens eâ vice negligentem jure quidem suo exuit, in totum tamen non privat, nec in posterum ab malam fidem & præsumptam alicui juris scientiam officit sive in petitorio Tusc. *concl. 149. n. 2. lit. P.* sive possessorio, Joach. Steph. *de juris dict. l. 4. c. 13. n. 20. Menoch. conf. 90. n. 125.* Cothm. *resp.*

utroq;

34
resp. acad. 29. n. 101. 102. 103. 108. circa quod presentationis lin-
gium et magis advertendum, possessionis quaestione regulari-
ter proprietatis propter novissimum causarum beneficialium
statu, novissimis actibus probandum, antevertere Fab. in Cl. 6.1.
l. d. 5. n. 3. & d. 9. n. 4. Masc. de prob. concl. 950. n. 6. Gratian. discept.
for. tom. 2. cap. 113. n. 32. & tom. 2. c. 310. n. 76.

Th. XIII.

Jurisdic-
tio Secu-
laris.

Proximo nexu priori *Secularis jurisdiclio* cohaeret,
quae ad anterioris figuram non idem perpetuo ingreditur sub-
jectum, sed & pluribus communicationis rationem concedit,
impreseniarum absoluta illa jurisdiclio vel *divortio* prima
tutus quomodo in consortium sub M. A. Antonino, cogn. Philo-
sopho & adscito sibi Collega, Lucio Annio Vero, tracta, ab o-
vo ne recolamus, in moderno rerum statu *moderata* hoc sum-
mum, sociale cujus figura effectum, rudi Minerva depingamus,
illud enim tempore Augusti duo sacra Imperii scepra tenuerunt,
hinc inde Divorum Fratrum bigam in jure obvia, l. 39. ff. de reli-
gios & sumpt. fun. l. 19. ff. de accus. & inscrip. quam dyarchiam ob-
pravissam Imperii molem V. Diocletianus secutus, Compera-
torem sibi legit Maximianum Herculum, quorum uterque rur-
sus suum Concaesarem, Constantium alter, alter Galerium adsci-
vit, quae Majestatis communio Imperii etiam in *Oriente* &
Occidentale divisionem in Constantini M. Filiorum Augustor-
rum trigam induxit, Eutrop. brev. l. 9. p. 660. Zof. 2. p. 691. Hodie
Regia Germanorum Lege in quasi potestatis & Majestatis con-
fortio Proceres Imperii coruscantes videmus & quot Status tot
gemmas in ista Imperii purpura habemus, qui medium suum
Solem, Imperatorem, velut radiantia lamina circumfident, arg-
text. A. B. c. 24. Decret. Casar. apud Brunning. de var. un. spec. con-
cl. 10. Pauerm. de jurisd. l. 2. c. 2. n. 84. Carpz. ad L. R. c. 13. f. 6. n. 34.
Quae fulgentissima Statuum corona Imperatoriae Majesta-
tis candorem hanc obumbrat, quominus Aquila trium-
phare desinat, hominum enim non naturae opus, quod
a Reip. constitutione esse suum accipit, nec unius ejul-
demque ubivis forma fuit, velut supereminens in reliquorum
jurium prerogativam communionis expers, proque individuitate
sua etiam subiecti individuitatem pofcit, illam equidem vel re-
spectu

spectu partium *subjectivarum*, personarum Imperantium, aut
potentialium, seu jurium Majestati propriorum intra Resp. com-
 plexum conferri haut absolum, Imperator enim Majestate
 in eâ nimirum formâ, quâ ipsi constituta est & potestatis quantum
 per L. hanc fundamentalem ipsi decrevit, tantum Imperii O-
 ptimatibus accrescit Arum, *de Com. cap. 3. n. 20* Lamp. de R.R.
 G.p. 3. c. 2. th. 1. 12. & c. 3. th. 17. 18. quod tamen exclusive intes-
 lectum non imus, nemo enim foret, qui denegaverit, esse qua-
 dam Majestatis jura penes Imperatorem *in solidum*, quæ ex se so-
 lus incôsulis Statibus exercere potest, quorsum creberrima Im-
 perii Recessuum mentio pertinet. Der Keyserl. Hohheit / Freyheit
 und reservaten auch Macht und Vollkommenheit / R. 1. de anno
 1542. §. Hierumb R. 7. de anno 1576. §. Dadurch dat. deinceps
 quædam etiam *quæ cum Statibus communis* Imperator habet, in
 quorum expeditione tanquam Director & summus Princeps
 cum Archi principibus Electoribus tantum vel inclusò & reli-
 quorum Ordinum Senatu concurrat, Linn. *ad cap. Rudolph 2.*
art. 32. verb. Von Keyss. Mayst. n. 51. Quò inritu & quò æque
 Ditionum suarum possessum cum Imp. Justin. l. 1. pr. *de jur.*
vet. enucl. cælesti Majestati acceptum ferant, Imperii Principes
 in Epistolis, Rescriptis & Edictis locutione hæc: Wir Von
 Gottes Gnaden non ineptè, uti notat, Nic. Myl. *de princ. &*
Stat. Imp. cap. 30. quanquam longissimi & temporis immemoria-
 lis potius observantia, non exclusâ Imperatoris autoritate, tituli
 hujus communis usus à quibusdam adscribatur, Matth. Steph.
de jurisd. l. 2. p. 1. c. 7. n. 40. Schönborn. *pol. l. 5. cap. 23.* Rumel.
ad A. B. diss. 1. th. 4. ad quem modum Bertoldus de Zeringen, ne
 in Imperatorem injurius, in DEUM verò improbus videretur
 hisce verbis uti maluit. *Ego Berchtoldus de Zeringen Dux et*
Rector Burgundia DEI & IMPERIALI gratiâ Pitt. l. i. d. com.
Campagn. quibus congruunt literæ, quas Serenissimo Dn. suo
 Rudolpho Romanorum Regi, semper Augusto scripsit *Outagri-*
us DEI & ILLIUS gratiâ Rex Bohemia, Megis in annal Carimb.
l. 8. c. 27.

§. 1. Hoc tamè summi axiomatis consortiū ad illam sumæ pote-
 statis communionem revinctū, quæ in universi administratione

E. 2

Ic exerit

Te exeret ac Proceribus cum Imperatore in Comitibus communis est,
 hoc quippe intuitu infimul de summâ rerum statuendi jure, se-
 furâ ac dicendâ sententiâ, tanquam Reip. Optimates in Comi-
 tibus cum Imperatore utuntur, *art. 8. §. gaudeant. l. P. O. Steph. de*
jurisdic. l. 2. p. 1. c. 7. n. 1. Pauerm. de jurisd. l. 2. c. 2. n. 20. quod *liber-*
satis nomine Serenissimis Coelestioribus in voto pro Carolo
 Austriaco indigitatum voluit Moguntinus archi Præful, *Steid-*
dan. l. 1. Sistor. pag. 20. 22. excellens sanclibertas, cujus penetratiz
 anxius inquirenti altâ mente discutienda erit Imperatorii Regi-
 minis moderatio legumque ac conditionum determinatio in
 dictâ *art. 8. §. gaudeant. l. P. O. & Regia Lege* consignata, Nentiquâ
 ergo ad propria Provinciarum gubernacula porrigendum, in
 quibus Majestatis ūbra vel imago resplendet, cujus effigies ve-
 liturarum pactioibus depingitur, ac potissimam partem in ter-
 ritorii juribus occupatur, quibus tam amplâ rerum licentiâ mor-
 narchisant, quâ Imperator in Imperio, *Carpz. disquis. voi. sept.*
pro Carol. V. dogm. 5. Knich. de vestit. pact. part. 2. c. 1. n. 49 Herin.
Kirchner. de legat. l. 1. c. 3. n. 12. ut communis innouerit formula:
Casarum auspiciis, multos in Imperio Casares esse. Scip. Gentil.
l. 3. de jurisdic. c. 18. Qui dulcisonus verborum Sonus veris
 Ipr. Civ. principiis ne illidat, haut independentem provinciarum
 administrationem vel nulli suppositam Principum Potestâ-
 tem subolefcit, major siquidem Augustum penes provinciale
 Jus communicantem remanet potestas, *Meifchn. tom. 2. l. 1. decis.*
6. n. 88. *Myng. de superior. rerit. cap. 14. concl. 54.* *Sixtin. de regal. l.*
1. c. 5. n. 53. & seqq. Reink. de R. S. l. 1. c. 1. 4. c. 2. n. 8. qui superiorita-
 tatem territorialem largiendo supremiorem reservare solet, esse
liberlichwebende hohheit / regiam Majestatis formam substan-
 tialem, in quâ hæret humidum radicale & facultates ipsius
 animæ vitales Principatus exercentur, *Bull. disc. acad. 5. de ma-*
jest. p. m. 374. cui tanquam capiti, munificæ dignitatis nexu de-
 vincti, majori cum autoritate & felicitate fasces suos Status
 submitunt. *Rittersh. biolog. Frid. 1.* quibus Imperiale fastigium
 majori rutilat dignitate, ac potentiz scepra clarificat, quando
 claritatis radios in illustriores & Potentiores diffundit, arg. *Nov.*
l. in fin. pr.

§. II. Discreta igitur hæc à superiori potestas quàm deprehendatur, cuius facultate exceptis solius Cæsaris Imperio reservatis in Reip. negotiis *vel ex assè vel pro parte* decretorium Stylum cum Imperatore interponunt, communem quæ *singulorum Classium* censuram experiuntur, non tangamus; Syllabum eorum exhibente, *dist. §. gaudeant, art. 8. l. P. O.* verùm è singulari dignitatis præminentia Archiprincipibus, secluis Constatibus, communia relicta lustremus, quorum Communio *vel his Solis* obtingit vel Imperatorem *illis* cum admittit. Ad priorem classem quæ reducuntur, *Dignitatem, Officium & Potestatem, aut Privilegia* concernunt. *Dignitatem* respiciunt tituli & encomia, quibus in A. B. ma Etantur, puta: *exord. c. 3. §. 1. c. 12 §. 1. c. 24. §. 1. c. 2. §. 5. c. 6.* cuius dignitatis porrò emblema est vestitus peculiaris, quo munia sua obeuntes utuntur, qui tamen alius *Ecclesiasticorum*, alius Electorum *Secularium* Gold. *Polu. Rittershättel* del. p. 1. pag. 69. 2. Quod dignitate Regibus æquiparentur, Wahr. ab Ehrnb. l. 1. de *fed. c. 2. n. 147.* Carpz. *ad L. R. c. 10. §. 5. n. 6.* imò in actibus Curiaæ proedria jure gaudeant, A. B. c. 6. & in literis ad exteros Reges non Majestatis, sed Regiaæ dignitatis titulum exprimant, sublimi scriptionis genere, quo non magis in propriis literis, quàm sibi una cum reliquorum Ordinum Statibus ad exterar Coronas communibus, utuntur, *Limn. de J. P. 1. 4. l. 3. c. 2. n. 3.* Quæ 3. gratiosissima in Comitibus auget ab Imperatore in diversis solita exhiberi visitatio, *Reink. de R. S. l. 1. cl. 3. c. 13. n. 10.*

§. III. Quo felicius autem sociatis laboribus Respubl. floreat, mortalium plerique salutis publicæ curam communi suffragio firmare solent, inde pro sacratissimi Imperii salute Potentium. Electorum officio & potestati peræcommodata, quæ cernuntur, vel omnibus *conjunctim* vel *divisim* Ecclesiasticis aut Electoribus secularibus communia deprehenduntur. *Priorem censum* spectant: Quod Cæsareæ Sublimitati, tanquam in partem sollicitudinis constituti, A. B. c. 30. §. 1. prudentiâ consilioque adstant, c. 3. §. 2. providentiâ Orbi fluctu anti subveniant, c. 7. & ne nocivæ adversus Imperii salutem exurgant molitiones pro earundem amolitione, Imperii & propria incolumitate, exclusò tamen de observantia Bohemò, *Limn. ad Capit. Carol. V. p. 155.*

Carpz. ad L. R. c. 5. § 8. n. 30. comitia celebrent, vulgò *Churfür-
 sten*/Collegial. *Eägl*/Capit. *in viñt. Imp. mod. art. 6.* Un. Elect. Rhen.
de ann. 1521. §. 1. 16. Imperioque vacante temporale caput Mundo
 seu populo Christiano secundum omnem intellectus discretio-
 nem Regem Romanorum in Cæsarem promovendum eligant,
A. B. c. 2. §. 2. 3. Capit. modern. art. 36. quod electionis negotium
 suò licet ævò universis Imperii Statibus commune fuerit, *Lehm.
 Chron. Spir. l. 5. c. 17. p. 410.* Onuphr. Panvin. *de Comit. c. 6.* tempo-
 ris tamen successu paucorum suffragiis conereditum *A. B. pr. c. 1.*
 Imperatore enim in fata concedente Moguntinus, ut primum
 certò rescivit, eeu Gloriosiss. Collegii Electoralis Decanus, sin-
 gulis suis Coelectoribus intra mensem continuum, exitum hunc
 denuntiat, cum sancita Comitiorum præfinitione, ad novam Im-
 peratoris surrogationem, *A. B. c. 1. §. 18 19* quam convocatio-
 nem, ut antiquissimis temporibus integro Collegio communem
 fuisse, si Frehero *ad P. de Andlo l. 2. c. 2.* fides habèda, autumnare, ita
 è Saxonici juris Speculorum *Sandrecht cap. 27. §. 3. & Suevico l. 1.
 cap. 23. §. 3.* prærogativæ hujus Consortem, Palatinum, illo seculo
 arbitrasse vix licet *arg. A. B. c. 4. §. 2.* Ordinarii verò conventus
 termini abbreviationem vel prolongationem Serenissimi hujus
 ac Potentissimi Collegii dispositioni jam dàm subjacere, novissi-
 mæ electionis acta cantant, qui Principes congregati in electio-
 nis actu Imperii systema representant, ejusque nomine intra cer-
 tum dierum numerum unanimi consensu vel plurium suffragiis
 Electo Regni Sceptra deferunt, sub norma in capitulatione con-
 cipienda, cujus formandi & reformandi facultatem, cum hæc-
 nus, *Bohemi* tamen operà non accedente, *Limn. de l. P. t. 4. l. 3. c. 8.*
n. 21. quasi eligendi juris appendicem sibi solis sumserint, eaque
 ratione Electoralia jura, secundum querelâ *Autoris* & *Grundfest.*
N. N. Reichs p. 3. c. 3. ad non translata extensum iverint, utpote,
 quæ, tanquam lex nostræ *Reip.* fundamentalis ambitu suo ipsum
 Imperii statum, cæteras ejusdem LL. fundamentales comple-
 ctens, Imperatoris potestatem vel arctius, constringit aut laxius
 ampliat, adeoque universorum Statuum interesse concernit, pa-
 cificatione *Osnabr.* cautum, in proxinis Comitibus de perpetuo
 constanti Capitulatione sancienda è communi Statuum suf-
 fragiò consultationem iniri debere, cujus in modernis Comitibus
 tracta-

tractationem ceptam refert Sever. Monzamb. de Stat. Imp. germ.
 c. 5. §. 2. Quæ lex cum Electorum nutu in totum truncari neque-
 at, Coler. de jur. Imper. Germ. Sect. 34. Rich. Dieter de summa
 summo Imp. potest. concl. 41. verum dominetur ac tanquam supre-
 ma Reip. salutem intendat, Imperator ad dignitatis culmen sub-
 limatus, si conditionem existere faciat atrociorē, quā stipula-
 tio hæc committatur, an imperandi jus illi resolvatur? Cuiq; in
 hæc hinc & potius abominando quàm sperando casu, Judi-
 candi functio adscribenda, Præminentinē huic Senatui? An uni-
 verso Procerum Imperii Ordini? Non Cathedræ Academicæ sed
 Comitii publicis debitas quæstiones arbitramur.

§. IV. Ecclesiasticis Electoribus communia perspicuntur,
 quod præter Archi Episcopalem dignitatem Archi Cancellariatus munere defungantur. A. B. c. 2. §. 2. c. 1. §. 12. & 11. functio-
 ne inter Palatinas dignitates honorum apice & veluti ambientis
 animi honoris titio, ad cuius designandam sublimitatem licet no-
 men non satis videatur festivum, Calvin. Lex. hæc. voc. magnificis
 tamen elogiis conspicui, cum in proximo post Principem fasti-
 gio foveantur, Imperatores illo etiam hos archi Capellanos co-
 ruscare voluerunt, trigam anteriorum seculorum conditione
 poscente, quæ tres principales Imperii struem partes integra-
 bant. Primum verò Wilhelmus, Archiepiscopus Moguntinus
 privativè possidendi & exercendi hanc primariæ dignationis
 functionem auspiciatus fertur, donec postmodum Coloniensis &
 Trevirensis in Nobilissima dignitatis communionem & confor-
 tium lecti, Mallinkrot. de archi Cancell. & Cancell. S. I. R. G. p. 30.
 & seqq. Qui Archilogothetæ ab Imperatore vel ex civili cogna-
 tione aut singulari affectu Nepotum nomine salutantur: Vnsere
 Hebe Nede und Churfürsten. Heig. l. 1. q. 4. n. 62.

§. V. Illustria & suprema Electorum Secularium officia
 ex Imperatorum arbitrio de familia in familiam migrasse, veteris
 ævi usus suggerit, quorum administratio postquam ad Regni
 Primores de Imperio bene meritos hereditariò translata fuit,
 solemne ducunt: Quod duo de viginti annorum ætate exactâ
 Electorum jus usitatum, votandi puta, Officia Electoralia ob-
 eundi, quæque ejus consecraria cum provinciarum Regimine
 in dipiscantur, A. c. c. 7. §. 2. è quibus insignes & magnifici cum

Q.
Q.

con

concorporatis Principatus dignitatem & Electorale jus innexum
 habentes dismembrationis lege vel communionis eximuntur. *A.*
B. c. 2. §. 1. quâ illustres familiae obscurantur, *Wesemb. cons. 4. r. 42*
 eum in tantum eriscendo defolentur, ut tēporum serie & multi-
 plicatione Proles, Posterī Ducēs audiant sine Ducatu, Marchio-
 nes absque Marchionatu, *Nevizan. cons. 12. n. 6.* ac fordescendo fi-
 naliter subditis parientur, *Cothm. vol. 5. cons. 1. n. 183.* unde sem-
 per fuit & erit, inquit *Menochius, cons. 163. & 1094.* *Dignitatum*
feuda sui natura esse individua, 2. f. 55. §. 1. vers. prater, quamvis Uni-
 versalis ferē Germaniæ desuetudine placitum hoc innumbratum,
Rosenth. de feud. c. 9. concl. 56. n. 1. *Schrad. de feud. p. 8. c. 2. n. 39.*
Springsf. de apen. cap. 5. n. 21. *Cothm. vol. 4. cons. 11. n. 94.* Et
 solis Electoratus *αγοτοροκίω* jus, Caroli IV. fundamentali
 Imperii lege, inditum sit, *A. B. c. 25. §. 6.* *Springsf. d. l. n. 15.* quo Ele-
 ctorum numerus, Octonariō hodiē inclusus, jugiter vigeat, om-
 nisq; altercationum jurgiorumq; fomes super jure, voce & po-
 testate extirpetur, *A. B. c. 7. §. 2.* quæ jura ad Protogenum vel legiti-
 mum successorem devoluta licet cum ultrogenito vel alio suæ
 Gentis sociā gerere velit, Imperii tamen leges Electoralis Regi-
 minis consortium ut alienationis speciem, in feudis prohibitam,
 averlantur, *2. f. 52.* *Natt. cons. 288. n. 1. tom. 2.* *Carpz. disp. feud. 8.*
q. 1. n. 14. utēquē factum sit in propatulo *Limn. l. P. 1. 4. l. 3. c. 4.*
p. 335. in fin. & pag. 350 circ. med. & indissolubilem propter nexum
 electoralibus bonis devincta dignitas minime à legitimo posses-
 sore divelli se patiat, *Arum de Comit. c. 7. n. 131. in fin.* *Bertram.*
de Com. concl. 42. *Limn. ad A. B. c. 20. O. 6.* Secūs ac Historicorū
 monumenta ingerunt, quorum tradita haut rarō Electorū
 jus, Electoratum alterum tenuisse produnt, *Cranz. l. 12. c. 4. in*
Saxon. Avent. l. 7. ann. Bojor. fol. 753. Ipsō igitur Electoratus ap-
 prehensæ possessionis vestigio Electoralia jura ante Imperialis
 etiam investituræ renovationem confestim adipiscuntur, *A. B.*
c. 20. Limn. l. P. 1. 1. l. 3. c. 7. n. 3. & seqq. & Observ. ad A. B. 3. c. 7. §.
2. eorundemq; duplicatione *ex Imperii salute vel acquisitiō jura*
retinendo Electorum uni delatā, duplici hic jure atq; voce fruis-
 citur, non aliter ac ē variarum ditionum possessu distractionem
 sentit

sentit, diversis simul Statium SCris subscribendo, Rumel. ad A.
B. p. 2. diff. 6. 1b. 19. Limn J. P. 1. 4. l. 3c. 7. p. 349.

§. VI. Quæ sublimitas, quæ potestas, quæ denique im-
munitatis privilegia Electores spectant, Carolus IV. Bullâ suâ
universo Orbi testatum facit, succedentium licet magnificis Au-
gustorum concessionibus inter alios Imperii Principes nō desint,
qui in hoc prerogativarum genere vel pares vel Archiprincipes
hos etiam antecellant, Sixtin. de Regal. l. 1. c. 4. n. 39. Jurium
basilicorum, Aureæ bullæ paginam facientium, primum aciem
incurrit: *Potestas possidendi universas metalli fodinas & salinas in
omnibus suis ditionibus, territoriis eorumque pertinentiis, A. B. c. 9.*
eō quidem modō, quod sine decimarum gravamine totum Im-
peratorī in iis competens jus habeant, Goedd. conf. 3. n. 9. vol. 1.
Vera Principum mercatura, cuius uberrimus quæstus ad eō in
publicum redundat, ut metallum auri vel argenti fertile und̄ an-
nō plus utilitatis præbere, quam agrum fructuosissimum cen-
tium annis scripserit Georg. Agricola de metall. vet. & nov. l. 2. fo-
dinasque metallicas cor & vitam Provinciæ esse, Principes Cel-
sissimos evexisse responderit Cothm. vol. 4. conf. 1. n. 110. quarum
curam nemo præter Principem aut singularem ejus indulgenti-
am intercipere potis, Col. p. 1. dec. 98. Carpz. Ipr. for. p. 2. c. 53. d. 1. n.
9. Brunnem. ad l. 3. C. de metall. ad eō ut generali juris dictionis cō-
cessione vel cunctarum utilitatum infeudatione non transeant,
Obrecht. de jurisdic. l. 1. c. 7. n. 54. Wefenb. conf. 45. n. 21. & Conf.
60. n. 1. Heig. 1. q. 13. n. 30. Secus ac Justiniano jure dispositum,
l. 3. l. 6. C. de metall. l. 1. pr. ff. quod cuius c. un. nom. l. 9. §. 2. ff. de usufr.

§. VII. Succedit Regale tolerandi Judæos, olim non nisi
summo Principi proprium, qui ipsis etiam judicem aliquando
peculiarem Comitem Wurtembergicum constituit, Gold. conf.
Imp. sub rubr. Frid. 3. mand. ad Com. Wurtemb. ut potē quorum vitā
& bona Imperatores unice mancipi ducebant ac ubique suæ ju-
risdictionis terrarum servos Cameræ Imperialis speciales & ho-
mines Fiscalinos Kayserl. Cammer. Knecht, Selaven, Kayserl. Fi-
scalnische Knecht/compellabant Sigism. in const. de Offic. vic. gen.
apud Gold. Imp. conf. pag. 85. Wefenb. cym. hurg. concl. 7. n. 4.
quorum receptio, cum propter sterilitatem evaderet onerosa,

F

multos

multos privilegiis, ne obtunderentur, sibi cavisse compertum, Knipsch. de *l. & P. C. l. l. 2. c. 30. n. 13.* Electoribus tamen hâc lege non tam noviter indultum, quam confirmatum fuit privilegium quò omnes in tantum non utuntur, ut Judæos in suis territoriis degere vel faltem absque redempto quid agio transire non patientur, Sixtin. de *Regal. l. 1. c. 5. n. 23.* Myl. de *princ. & Stat. Imp. c. 60.* Ubi tamen recepti pacificam degunt vitam expulsionem tam facile obnoxii non sunt, Rul. de *commiss. p. 3. l. 7. c. 3. n. 5.* Mag. de *advoc. nrm. cap. 8. n. 295.* Cran. de *pac. relig. p. 2. problem. 3. com. 3.* verum tanquam Cives Romani Juris Communis & Provincialis, Mo- saici corporis jure penitus non obumbratò, usu gaudent, ac in mutuo rigorosi & æqui amplexu rigorem persentiscere solent, Myns. *5. O. 6.* Stamm. *d. serv. person. l. i. tit. 5. c. 4. n. 1. & 14.* Tren- zac. *1. resol. de LL. & const. 3. n. 2.*

§. VIII. Jus Teloniorum Electoribus tributum *A. B.* cla- ret, *c. 9. §. 2. quò consuetudina taxat & de preterito imperata velegia cogendi jus habent.* Liberiorem Imperatorum in his erigendis concedendisvè potestatem extitisse olim ac hodie, modernâ Regni lege emicat, multimodè circumvallatum juris hujus exercitium præmonstrans, ut, concurrente utriusque assensu legiti- tima demum innovatio suscipiatur, & liberrimus Electorum as- sensus Intercessionalibus, armatis quasi precibus, Imperatoriis in illorum efflagitatione lacesse nequeat, Capit. *Car. V. art. 19. & Leo- pold. art. 23.*

§. IX. Enimverò *Velegialium exaggratio* cum subditos a- pertè premat, majori jacturâ *moneta & valuationis immutatio* oc- cultam facultatum perditionem infert, ataxiâ Reip. exitiosa, in cuius extirpationem optimâ ratione Majestatis juribus *Num. maria resecuratio* adscribitur, *l. 2. §. de fals. mon. 2. f. 56.* quam Caro- lus M. ad eò regalem duxit, ut omnes monetarum officinas in suo palatio, item ac Angliæ Rex in Londinensi turri effingi vo- luerit, quo probiori ligâ percuterentur numismata, Sixt. de *Reg. l. 2. c. 7. n. 18.* Temporis tandem lapsu ex abundantiori Imperanti- um gratiâ in commercium transit, Electoribusque tam *argen- team* quàm *auream* conlandi monetam lege ipsi largitum, libe- ritate hâc inde non emetiri, verum in Mediatos & Immediatos

Status

Status postmodum uberrimè disfluere assuetà, certà *Iconis* imprimendi conceptà figurà, *Rel. de anno 1559. in or. din. moneti. Ferd. i. §. v. et ab eo gestete Sorten.* quæ Civitatum monetis insigniri consuevit, *Limn. ad A. B. c. 10. §. 2. O. 12.*

§. X. In amplificandis rerum possessionibus laxiori nanci- scendifacultate Electores utuntur, non enim commerciorum legibus ad communem sortem devincti, verum à quibuscunque Principibus, Magnatibus, Comitibus aliisque personis quascunque terras Castra, possessiones comparare, inque dominium vel obligationem recipere possunt, *A. B. c. 10. §. 2. concessio desuper in bonorum Imperii feudaliu mercatu consensu generali, alias specialiter secundum feudorum consuetudines impetrando, 2. f. 52. & 55. Limn. Obs. ad A. B. dist. cap. obs. 2.*

§. XI. Relevii numerandi immunitate gaudent Electores, quotiescunque fenda sive Regalia ab Imperatore recognoscunt, *A. B. c. 29. §. 1.* quò jure præter Privilegiatos in Imperio nemo utitur, hinc in ancipiti fluctuat, eveniente casuum pluralitate, fatali nondum elapsò, utrum pro omni manû mutatione jura hæc debeantur? In qua dubitationis alea investiturarum pactis standum, *arg. l. 27. ff. de testam. mil.* quorum tenor si obscurus, provinciæ consuetudo attendenda, eaque deficiente, æquitatis lege judicis arbitrium imbuendum erit, *Schrad. de feud. p. 6. c. 6. n. 26. Klock. de ar. ar. l. 2. c. 42. n. 103.*

§. XII. Circa firmissimum Societatis humanæ vinculum, *Institiam*, in regnandi arte, duplici de non Evocando, nec non appellatio privilegio gloriantur, cap. *Ferdin. 4. art. 19. & Leopold. art. 3. 18.* quorum Primus Electoribus specialiter indultum posteriorum Imperantium conniventia ad ceteros quoque Imperii Proceres fuit extensum *O. C. p. 2. tit. 1. pr. & tit. 5. §. 1.* omnibus in causis singulari Cesarum jurisdictioni reservatis nonnullisque aliis vilescens, *O. C. p. 2. tit. 20.*

§. XIII. Alterum non parùm majoris momenti privilegium. *Extraprovocationem subditis imperare*, verè regale, in Principes quoque & Status inferiores quodammodo collatum, ut ab isthac partiatim facta communicatione in *Purum* vel *absolutum* & *Modificatum* vel *Conditionatum* discerni possit, *Zinzerl. de appell. consil. 65. & 74.* quò priore Electores præpollent, non admis-

is ampliacionis modò ad reliquos sanguinis Principes extensivo, solis Saxonicae Gentis Ducibus exceptis, *Limn. I. P. 1. §. 13. c. 22 n. 68.* Electores tamen Ecclesiastici & Palatinus privilegio in tantum non utuntur, quin appellandi facultatem ex benignitate & salvò isthoc jure permittant, *Treutl. p. 2. disp. ult. ch. 4. lit. c.* quantumlibet Coloniensis intuitu ad A. B. dispositionem reditum esse se tradat *Limn. ad A. B. c. 11. §. 2.* & de Palatino item factum clamatet experientia.

§. XIV. Cum autem præminentibus his Imperii Statibus singularis in curanda Reip. mole *Regiâ lege* cura attribuatur, quibus Imperator etiam specialem *Bonorum & feudorum* conservandorum Oeconomiam spondet, *Capit. Imp. mod. Victor. art. 12. 29. & 31.* *Commune* simul quorundam Majestatis jurium *exercitium* cum Imperatore sustinent, quod alterum partitionis paulò ante allatae membrum fuit. Quae potestatis *Communio* licet maximam partem ex haecenus formatis Imperatorum Capitulationibus incrementum sumserit, nuper tamen condita Pacificatione *Osnabr. art. 8. §. gaudeant*, modò qualiquali ad pristinum statum rediit, non enim ex asse. *Constatus* eantum sibi arbitrabantur, à primis usque Reip. exordiis omnia pariter summa potestatis munia ad seculum usque tertium decimum communia habentes, ex illarum *LL.* mente solos Electores in rebus gravissimi ponderis à Cæsare compelli debere, quocirca maluerunt omnium consensionem in comitiis exposcendam, quam ut faciendam ab his præconsultatione alterius Regiminis formam extimescant, *Conring. de fin. Imp. cap. 19. p. 384. & seq.* Ut ut à hâc Electorum lege Principibus aliis jura sua interversa mutire, nobis ex obsequii gloria religio, ad ductum tamen Excellentiss. Dn. Deputatorum, *apud Autor. der Grundst. p. 3. c. 3. monitoriâ* tam *communium*, quam *particularium* Præcipua illa partim cõstituunt, quod, urgente celeritate *dubi. Capitul. art. 10.* vel principaliter *art. 12.* aut ad minimum in casu extraordinario *art. 13. 16.* cum Electorum assensu & suffragio Imperator Jus pangendorum foederum, alienandorum Imperii bonorum & belligerandi jus exerceat. Comititia item generalia non nisi prævio eorum scitu ac complacito tam ratione temporis quam loci in dicat, *art. 17.*

ipfosque urgentibus necessitatibus ad ea cogenda auctores ex-
 periatat, *diff. art. 17. R. 7. de anno 1555.* § und so abermals die ver-
 samblete Churfürsten etc. Teloniorum porro impositioni vel im-
 positum auctori non nisi collegiali suffragio & Consilio Ele-
 ctorum unanimi deferat, *art. 21.* Quod si unus vel alter Statuum
 ex atrociori delicto banni pœnam promeruerit, non nisi com-
 municato consilio *Proscriptio* superstuum Electorum non com-
 plicum suscipienda, non attento notorietatis facti permanentis
 vel cito transeuntis discrimine, *art. 28.* Aperta itidem Imperii
 feuda absque horum applausu rein feudare vel spem certam, vul-
 go Expectativam, facere nequit, fore, ut aperto feudo quis potia-
 tur, *art. 30.* Concessio regalis cudendi monetâ communi quoq; Im-
 peratoris & Electorum arbitrio subiacet, ad illorumq; assensum
 tanquam partē constitutivam devincta est, adeo ut Status moneta-
 lis, ex abusu illo privatus, ipsis in vitis restitui nequeat, *art. 34.*
 Quibus subinde & Caesaris Commissarii opera danda, ne quid in
 monetale Edictum committatur, cui Saxo & Brädeburgicus, in suis
 Emporiis, Electores vero quatuor Rhenani in Nundinis Fran-
 cofurtensibus prospiciant, *R. 1. de anno 1570.* § und auß sonderem
 nothwendigen item Münzproclama circ. sin. *diff. Rec.* quos poste-
 riores non minus in statuendo aureorum Rhenensium pondere
 & æstimatione quam ipsummet Imperatorem respiciendos do-
 cet *R. 1. de A. 1551.* §. Welcher so sehen. *Edict. Maxim. 2. de A. 1572.* §.
 gleichfalls weil *voc. Xhetnische Churfürsten.* Et tantum de gravio-
 ri hoc communionis argumento ad ductum *Reg. Leg.* Objecto
 insertum præstet, plura, quæ Eximii loco Præpotenti huic Colle-
 gio tribuntur, non adducimus, verum ne prolixior instituto
 stylus exerceat, retractum à complurium congestione, Causæ
 Formali efformandæ aptemus.

Th. XIV.

Dat vero Communioni esse substantiale, *Consensus lege in-Causa*
ductus & indivisus rei communis usus, inter habentes enim rem *Formalis*
 aliter, quam ex societate communem, incidenter videlicet præter
 spem & eorum propositum quasi contrahitur, §. 3. 7. *de Obl. qua*
ex quas. contr. ex quo æqualem facultatem idemque jus in bona
 communia nanciscuntur, ultimus enim & primus per se in bo-
 norum

norum communione pares sunt, indivisamque potestatem obtinent, omni pro se polepsia vel prerogativa eliminata, ad sensum superius *ib. 10. s. 2. & seqq.* traditorum:

Forma
Acciden-
alis.

§. 10. §. 1. Varios autem compossessionum modos rerum conditionem inducere, plusquam in confesso, unde quod *Forma Accidental* proprium, aliquando unus ex societate rem aliquam communem in multas portiones dividi impotentem, praecedente ceterorum membrorum ad sensum, primario possidet; ita sane & multo: um locorum usu *Imperandi jus* Seniori vel Primogenito defertur, quod non proprio saltem verum & fratrum nomine in mandatis, rescriptis aut aliis actibus, Statum concernentibus tractat, ac pro stylo utitur formula: *Begehren vor uns und unserer freundl. Biehl. Herrn Brüdere/ Bettere & dden.* facta ut plurimum *nominatim*, aliquando vero *in genere* illorum mentione, subscriptionem Seniore duntaxat notante, qui mos item fere comitibus vel pharonibus, e citâ familiâ solemniter deprehenditur, ut unum praetorium constituent, cujus rescripta & mandata alternatim per annua, bima, trima spatia unius vel alterius nomine Domini regentis mittantur *Springsf. de apan. cap. II. n. 270.*

§. 11. Constitutiva verò Communio formae externae vel actibus *inter vivos* vel *ultima voluntatis* absolvitur quorum utrorumque cum jam supra *ib. 7. §. 5.* promiscua incidit mentio *seqq.* duntaxat superaddendi & quidem illam inducunt, I. *Prascriptio*, quam gravissimae conjecturae & praesumptiones adjuvant atque actus, qui citra jus & societatis nomen fieri nequeunt. *Bart. in Titium & Mevium §. altero ff. de administr. & peric. sui.* maxime, quod ligno noscatur signatum, *arg. l. 1. §. 6. ff. de adl. edict.* & longâ communionis possessione praesumatur Communio, *Rom. conf. 418. n. 2. 2. Causa judicau* siquidem communionem facere compelluntur omnes de Collegio vel Capitulo, singulorum jus quando inde causatur, *arg. l. 6. C. fam. exerc. l. 2. C. de hered. act. Wcl. n. de damn. inf. n. 6. 3. Pacta gentilitia* vel confraternitatum mutuae successiones, pacificentes enim vi & efficaciam reciproci ac irrevocabilis non solum jurejurando, sed Imperatoria etiam autoritate corroborati pacti *jus quassitum & constitutum possessorium* acquirunt, *Wurml. exerc. 2. ib. 22.* in de seipissimè hæc

mè hæc pacta tam in formulis quam Cæsareis earundem confirmacionibus, esse *Gemeinschaft/Witterbschaft* etc. ipsi verò fœderati Confratres, *rechte Witt Erben/gemeine ongesonderte Brüder* appellantur. Gütlich. *de pact. confrat. concl. 8. lit. b.* effectu communionem necessariò consequente, cujus executio in mortis casum & familiae extinctæ suspenditur, Reink. *de R. l. l. cl. 4. cap. 18. Cothm. resp. 78. n. 176.* Qui extraordinarius in feudis Imperii succedendi modus in celebratissimo illo mutuae Successionis & Confraternitatis pacto inter Sereniss. & Potentiss. Electores & Principes, Saxonicos, Brandenburgicos & Hassiacos ad *Olo vivatus dignitatem* quoque extensus videtur, *arg. art. 6. Capit. Leop.* & eorum, quæ habet Carpzovius, *diēt. disp. th. 59. n. 46. 47.* quam tamen disquisitionem, ad Cathedræ pulpita haut transferendam ducimus, verum sine ulteriori explananda Causæ formalis filo ad finalem properamus.

Q.

Th. XVI.
 Restat igitur, ut expositis *Internis & partim Causa externâ*, superstitem alteram, *Finalem* puta, exponamus, quam *utilitatem* vel *fecunditatem* tanquam fines communionis generaliores duos notamus, quibus reliqui specialiores unâ non obscure includuntur. Utut autem principales fines hi communiter intendi solent, non tamen est, ob nullum penitus alium communionem pariter institui posse, eumque singulis ejusdem generibus peculiarem, quem in indifferentia voluntatis & actionis humanæ relinquitur, sub hac conditione, ne quid ex ejusdem seu *commissione* vel *omissione* profluat, ex quo honestum & decorum humani confortii corrumpatur, unde prosequendo demonstrationem hujus quasi contractus *noivo* practici *trâ* *noivo* obligationem ex illo nascentem tanquam effectum jamjam expendemus.

Th. XVI.

Discernitur verò hoc Causatum seu Effectus in *Primum & Effectus Ortum*, illius contemplatio consistit in obligatione, è facto *licito*, *primus* vel *illicito* oriente. Ad *prius* referimus obligationem inter Condominos ratione rei Communis natam, cujus necessitate singuli ad parem curam, administrationem & officia admittendi, ita ut ab altero præstandum, ab altero exigi possit, *l. 10. ff. fin. reg. l. 47. ff. fam.*

fam. ercise. l. 3. C. eod. quæ singula præstationum personalium nomi-
ne comprehenduntur. Struv. S. l. C. exerc. 15. th. 25. & occupan-
tur, vel in procurandis commodis vel avertendis incommo-
dis, sive enim locando fundum communem sive colendo de
illo lucratus quid fuerit condominus, nec lucrum, nec damnum
solus sentit, l. 6. §. 2. ff. Comm. div. l. 18. §. 3. l. 19. ff. fam. er-
cise. l. 25. §. 17. l. 47. l. 44. §. 3. ff. eod. Unde socii plures domum com-
munem possidentes, quæ reparatione indiget, si unus illorum
contribuere recuset, requisitus post quatuor menses dominio
partis suæ privatür, l. 52. §. 10. ff. pro soc. l. 4. C. de adif. priv. ac quan-
do dolo malo in re communi versatur, damna, deteriorationes &
quæcunque dolo culpâ aut negligentia sunt commissæ vel omis-
sa cum altera parte innocente communicare nequit. l. 19. ff. si serv.
vind. l. 25. §. 16. ff. fam. ercise. l. 4. C. comm. div. l. 25. ff. pro soc. Brun-
nem. ad l. 25. ff. eod. nec quicquam alienum à re communi invito
condomino in illa facere, neque prohibere potest, quominus al-
ter faciat, l. 28. ff. Comm. div. ibique Gothofr. l. 11. ff. de S. R. P. soci-
us enim rem communem ad alium, quam in quem est destinata,
usum usutrans, ita ut consocius partis suæ commoditate de frau-
*detur, *furtum* committere dicitur, arg. l. 45. ff. pro soc. l. 45. ff. de*
furt. Caball. resol. crim. cent. 2. ca. 236. n. 3. cum nulla juris ratio pâ-
tiatur, socium æqualem rerum communium usum socio probi-
bere, quod par omnium causa, l. 2. ff. comm. div. & par in parcm
nullum sit imperium, l. 4. ff. de recept. qui arbitr. Klock. tom. 1. conf.
29. n. 712. & seqq. nihilque condominorum alter in alterius præ-
judicium facere possit, Surd. vol. 1. conf. 47. par 101. Cothm. vol.
5. conf. 2. n. 9. Menoch. cons. 298. per 101. quare invito altero servi-
tutem constituere nequit. l. 2. ff. de servit. l. 26. ff. de S. V. P. bene au-
tem retinere, l. 34. ff. de S. R. P. neque illi neque alii jus suum præ-
ripere aut minuere, d. l. 26. ff. de S. V. P. l. 11. ff. si serv. vid. Vel plus
suâ parte absque socii ratihabitione alienare potest. l. 68. ff. pro soc.
etiã si majus in re communi jus habeat, Klock. tom. 2. conf. 52.
n. 46.

§. I. Porro cum jus sociorum uni competens ex hoc
 quasi contractu alteri communicetur, & inhabiles gau-
 deant beneficiò habilitium, l. 10. pr. ff. quem adm. serv. am per regu-
 lam:

lam: Quod in Individuis consequatur quis ex alterius persona, quod ex sua consequi nequeat, Mmdan. de consin. caus. cap. 18. n. 3. Beneficium minori competentis extenditur ad consortes ejusdem litis majores, Bald. l. 11. §. sed utrum in fin. ff. de minor. quod ad pignora, emphytheusim, fideicommissa, feuda, eorumque acquirendi modum, investituram, intra annum & diem à majore & minore non petitam, si alter minor 14. annis, accommodant, Berlich. p. 2. dec. 186. Afflict. dec. 213. Heig. p. 2. q. 19. Schrad. de feud. p. 6. c. 2. n. 27. Carpz. Iprifer. p. 2. cōst. 45. def. 19. Brunn. ad l. 16. ff. de reb. auct. jud. possid. Quæ investitura à pluribus dominis confederalibus in communione existentibus facta, ratione juris, cuilibet in vasallos pro parte indivisâ competentis, facta censetur, Frantzk. resol. 19. l. 1. n. 9. & interveniente divisionis judicio, vel aliò quòvis alienandi sive acquirendi modò tam ex parte domini quàm Vasalli, quò alterutri pars obtingit vel à communione disceditur, Vasallus, qui ratione istius partis huic soli cessit vel convasalli partem sibi acquisivit, investituræ renovationem ab eòdem, tanquam mutatò dominò, nihilominus repetere & solus pro modo & quantitate suæ partis servire tenetur, 4. f. 77. Harm. Pistor. O. 186. per 101. Jul. Clarò §. feudum. quest. 49. n. 12. non tamen idcirco postpositâ Curiarum & Locorum consuetudine, quæ in Aula Electorali Saxonica, quoad novam juramenti præstationem, è juris feudalis ratione alias denuò non exigendam, hanc interpretationem recepisse testatur, Hartm. Pistor. quest. 47. n. 13. l. 2. quod is, qui semel fidelitatem juraverit, novò juramenti onerari non soleat, sed sufficiat, si sub priori juramento fidelitatem prius juratam stipulatà manu interponat & promittat; Sed quod ante jurasset etiam respectu acquisiti noviter feudi præstaturum.

§. II. Quæ negotii individuitas in feudo pluribus concessò, aut, si defunctò priore vasallo plures successere heredes, operatur, ut ad fidelitatis & servitii individui, in faciendo consistentis, præstationem quisque obligetur in solidum. 2. f. 26. §. 4. vers. Omnes 4. f. 77. Rolent. de feud. c. 8. concl. 6. n. 2 & seq. Hartm. Pistor. l. 2. q. 47. n. 15. 16. idque verum, non modò cum feudum adhuc pro indiviso possident, verum & postquam absque Domini præscitu diviserunt, Struv. S. J. F. c. 11. aph. 6. n. 5. Kohl. de serv. Feudal. p.

69
dal. p. 1. n. 90. ad quod sament fidelitates & servitias non multiplicantur vel successorum conditio deterior redditur, verum licet omnes & singuli virum jurare teneantur, unum nihilominus specie præstant, Finckelch. feud. 7. 16. 17. quod impediti vel quandoque præstare tergiversantes Struv. S. I. E. c. 8. apb. 6. n. 5. Klock. de arar. l. 2. cap. 41. n. 1. 58. alteri convasallorum vel procuratori communi eueni Gevollnächstigen oder Lehenrägerem demandare solent, qui communinomine illud præstet, Speidel. spec. var. Obs. var. Lehendensl oder Lehenräger. è cuius omnium vices sustinentis procuratoris, Lehenrägers/ contingente mutatione, repetendæ etiam communi nomine investituræ & fidelitatis pollicendæ necessitas æstimatur, Besold. vol. 2. conf. 39. n. 16. Mod. Piff. quest. 133. n. 1. 2. qualis si non reperiatur constitutus & fratrum vel agnatorum, feudum in commune possidentium, alter decedat, in investituræ renouatione aduertendum, num, relicto liberis decesserit, vel non; adeo, ut priori casu renouatione & juramenti præstatione omnino opus, posteriori vero, distinguendum sit, an seruicis feudi pro diuiso vel indiviso possessores fuerint, ad quorum prius, tanquam mutato vasallo, investituræ renouatione opus ducatur, quoad posterius vero, ex iure quodam non decrescendi ad superstites deuolutâ parte, necessaria minus censetur, Berl. p. 2. t. incl. 53. n. 36. Knich. de vestit. part. p. 1. c. 1. n. 27.

§. III. Et hæc de investitura pluribus communi notanda, à cuius feudiratione ad seruitiorum præstationem via paratur, quâ modo funguntur vasalli, ut domino cunctos pariter ad seruiendum admittente, vel ab uno potius, quàm à pluribus sibi seruiti volente, conjunctim seu collectiue illos vel hunc tantum præstare sufficiat, quantum ipsorum antecessor, cum adhuc in vivis, præstiturus fuisset, Rosenth. de feud. c. 8. concl. 6. n. 10. nam plures in locum unius succedentes pro singulari persona habentur, l. 2. ejusdemque omnino juris censentur, l. 2. §. 7. ff. de excus. tut. l. 56. ff. de cond. & demonstr. Killing. de Ganerb. disc. 16. n. 15. Quæ vasallitica obligatio individua non modo in successione casu & seruitiorum redditus feudales diminuentium præstandorum obtinet, verum & quando feudum ab initio sub individuis seruicij onere pluribus est concessum; Secus ubi cum qualitate distributivâ. Singuli

Singuli, puta, quilibet, quisque tale servitium præstet, largitum, aut servitia sint curialia, in labore personali absque patrimonii diminutione consentientia. casu quo, secundum vasallorum pluralitatem servitia multiplicantur, & à singulis singulariter in solidum præstanda veniunt, Kohl. de serv. feud. p. 1. n. 99. usque 102.

§. IV. Cæterum si conjunctim servire detrectent, vel dominus propter emolumentum aut interesse pariformiter illos admittere recuset, per constitutum Seniores vel convasallorum quempiam illa expediri sufficit, quò cæteri omnes liberantur, arg. §. 1. l. de duob. reis. l. 1. §. 4. ff. de eo per què fact. quo min. cujus omnium nomine servientis eligendi facultatem, subortâ desuper inter Dominum & Vasallos contentione, domino competere, tradunt Menoch. cons. 54. n. 45. Rosenth. de feud. c. 8. consl. 7. n. 8. & seqq. Afflic. des. 395. n. 5. qui in solidum conventus illicò judicialiter convasallis denunciare poterit, quò ad communis servitii præstationem prorata contribuant, ne eò præstato, per instantiam peculiarem executio remoretur, Molin. ad consv. Paris. tit. 1. §. 2. concl. 4. n. 41. Hartm. Pistor. d. 9. 47. n. 16.

§. V. Horum sic constituta ratio è correspectivitate idem circa unius ejusdemque feudi plures dominos vel unius domini plures successores statuit, cum enim pro uno eodemque feudo plures dominos habere non sit compellendus vasallus, 2. f. 55. Mag. de adv. arm. c. 6. n. 581. ac feudi lege non nisi ad unam fidelitatem & unum servitium, ex quantitate & qualitate beneficii ponderandum, obligetur, 4. f. 77. ejus præstationem unus in solidum si exigat, vasallum quidem feudistico onere liberat, se verò Condominis ad actionem de recompensando obstringit, arg. l. 62. pr. ff. ad L. Falco. l. 3. §. 4. ff. de SC. Silan. Struv. S. I. F. c. 11. aph. 7. n. 4. & ferente Casu, quò vasallus secundam obligationem suam omnibus serviat, non pro partibus gravitate, in unum primum, servitia singulis ministrabit, verum, ne iniqua è dominorum numero sitate conditio resalter, secundum modum & portionem, singulis in feudo dominante, competentem præstabit, 4. f. 77. Fach. l. 7. contr. ov. c. 55. cum primis, si omnes eodem tempore servitia deposcerent, iisque conjunctim indigerent, quo casu, prius interpellantem in propria persona stipabitur, alteri verò per sub-

72

titutum comparebit, & omiffa interpellatione, ex majore feudi parte domino deferviet ipfe, ex æquis autem partibus condominis vel digniorem præferet aut Seniore, vel gratificationi locum dabit, Kohl. *de ferv. feud. p. 2. n. 18.* Deficiente autem beneficii quantitate, pluribus ejusdem dominis cum competente moderamine eodem tempore deferendi, cæteris per fubftitutos inferviendi neceffitate folvitur, & quo minus ultra debitum oneretur, exculpatur, fi vel prius interpellanti vel majorem habenti partem aut digniori vel leniori fervitia debita exhibuerit, Schneidvv. *de feud. p. 5. n. 17.*

¶ VI. Præterea cum renovationis feudalis neceffitas è ma-
jus tam *dominantis*, quam *servientis* mutatione dependeat, 2. f. 24. 40. & 55. mortuo domino, cui plures fuccefferunt heredes, an ab omnibus fuccefforibus *investitura renovatio folicitanda, omnibusque jurandum fit* in quaftionem cedit, & ftatuitur, non à fingulis, verum ab omnibus conjunctim uno actu renovationem petendam, iisque fidelitatem jurandam effe. Carpz. *Spr. for. p. 2. c. 45. d. 29. Col. p. 1. dec. 76.* Quod difgregatis vel non coeuntibus dominis ex ufu multarum Illuftrium familiarum eo tractum: *ut dur ante communiõne Vnus fingulorum nomine investituram faciat, & fidelitatem recipiat*, fuper cuius electione, dominis alias liberâ, heredes quando discordant, tutiffimam Vafalli incunt viam, fuperiorem Dominum requirendo, ut decernat, cui ex inferioris Domini heredibus fidelitatis homagium præftari velit, Hartm. Piftor *d. 9. 47. n. 24.*

¶ VII. Proinde uno vel altero con Dominorum defuncto vafallum de investitura renovatione folicitum, tam ad hanc, quam ad juramenti præftationem refpicere decet, adeo, ut domino *relictis liberis* defuncto, investitura & fidelitatis renovatione intervenire neceffitas ferat. *Nullis v. relictis liberis* extincto, aliquâ faltem renovandæ investiturae petitione, vel potius declaratione opus habeat, quâ fe jam à reliquis dominis demortui partem ad illos devolutam recognoscere oftendat, Frantzk. *l. res. 19. per tot.* Diftractâ autem communiõne vel dominante feudo cæterorum affenfu ad unum devolutõ, expeditum, nonnifi huic fõli jurandum & investiturae renovationem pro illius mutatione reiterandam

dam fore, Carpz. p. 2. c. 45. d. 29. n. 9. semperque feudum
 à possidente recognoscendum, civè serviendum esse,
 Zasius de feud. p. 7. n. 7. de quo inter duos pluresve
 si ambigatur, ante ulli servire haut tenetur Vasallus, quam ipso-
 rum aliquis possessionem justè fuerit adeptus vel dominium evi-
 cerit, Schrad. de feud. p. 6. c. 6. n. 22. 61. Rosenth. de feud. c. 8. concl.
 12. n. 10. non tamen utroque casu neglectà Dd. cautelâ, submini-
 strata à Dn. Kohlio dict. tr. p. 2. n. 93.

Th. XVII.

Cognitâ quantum nostro instituto satis communi obliga-
 tione è licito factò dimanante, ex illicito nascentem excutiamus,
 non minus enim virtus Ofores quàm flagitia amatores alunt, qui
 bonis avibus ad virtutis compita retracti, jam dum vacillantes
 parastatarum promptitudine scelerorum contubernio rursum
 se despondere non verentur, criminaque communi factò levârî
 putant, unde in utroque & pagano & Christiano Imperantium re-
 gimine solerti studio Reip. Moderatores coercendis ac plecten-
 dis malevolorum ausibus non saltem invigilarunt, verùm etiam
 ad facinus ipsum suggestionibus, colortationibus & infligatio-
 nibus provocantes pari cum ipsis delinquentibus reatui submise-
 runt, hinc efformata & concepta ab JCtis agendi formula: *Si pa-
 ret Titii ope & Consilio furtum factum*, in duplum eum conde-
 mna: Vel *Ope consilioque tuo furtum factum ajo*, l. 36. in pr. l. 50.
 §. 1. ff. de fur. l. 27. §. 1. ff. ad L. Aquil. Brissl. l. 5. formul. p. 377. in med.
 Cœdd. de V. S. ad l. 53. n. 11. quam Carolina Nemelis art. 177. ad
 quorumvis scelerum autores & Cooperatores extensum ivit, cri-
 minalique poenâ multandos sancivit.

§. I. Varia autem illius formulæ lectio apud juris Condi-
 tores haut leve dissentendi argumentum dedit, alii enim sensum
 conjunctum requirentes, consilium & operam simul factò inter-
 venire volebant, alii verdò, qui frequentiore formulam lauda-
 bant, disjunctivè accipiebant, & alterutrum sufficere autunna-
 bant, ut hinc inde dubitationibus distractos JCtus Paulus d. l. 53.
 vers. Sed verum conciliare studuerit, ac posteriorem Labeonis
 sententiam veriore dixerit, quia aliud sit factum ejus, qui ope,
 aliud, qui consilio furtum facit, ut cunque involute ac in verminis
 G 3 simplicis-

34

simplicibus nemo videatur ope fecisse, qui consilium malignum non habuerit. nec consilium dans non videatur non ope consilium dedisse, in sensu tamen formali & relativo, quatenus Opera est auxilium consilii maligni instructum, quod quis scelus patranti praestat, l. 50. §. 3. ff. de furt. Consilium autem valida persuasio, quâ quis alterum permovet, ut scelus ipso actu committeret, ratione effectus sanè alius est, qui opem, alius qui consilium subministravit, Carpz. pr. crim. p. 2. 4. 87. n. 2. consilium enim verbis potissimum, auxilium verò factis praestatur, Farin. quest. 129. n. 2. quorum utrumque licet pro formalitate intrinsecâ requiratur. 1. dolum malum, quod excluditur consilium nudum, vel opera ab homine fraudis ignarò lata, l. 50. §. 2. ff. de furt. l. 76. ff. de R. I. 2. ut auxilium vel consilium sit ordinatû ad committendum scelus, 3. Illud ipsum sit insecutum, attamen consilium seorsim in dolosa persuasione, impulsione, & instructione ad patrandum facinus consistit, quod malefacientem manu veluti dirigit, & in Communicativum, quò complices communi operâ & studio consilia conferunt, Instructivum vel Instigatorium, ubi quis ad delinquendum excitatur & impellitur ac Directivum discernitur, de quo paulò supra.

§. II. Proinde sumendum intervenientis consilii vel operæ supplicium non minus è formâ delicti sive Interiori sive Exteriori in voluntate & actu culpabili consistente, qui se vel factò l. dicto aut scripto & consilio exerit, l. 16. ff. de pœn. quàm è temporis adjuncto mitigandum vel exasperandum erit, aut enim ante actum, vel in actu sive post actum concurrunt. Ante actum Consilium communicativum, approbatorium aut confirmatorium, quod etiam voluntas nuncupatur, l. 5. C. ad L. lul. Maj. licet inter consilium dantem & eò utentè sit obligatorium, l. 47. ff. d. R. l. ad puniendum tamen non sufficit, l. 53. vers. post. veter. autor. l. 1. §. 1. ff. de furt. Nisi in factis à lege notatis, in quibus singulis etiam consilium delinquendi iniisse pro crimine habetur, veluti, in Perduellionis, Læsa Majestatis l. 5. C. parricid. l. 1. l. 2. ff. ad L. Pompej. de parric. Vis publicæ, l. 3. ff. ad L. lul. de vi publ. Hospitationis vel Occultationis facinorosum & seditiosorum hominum crimine l. 1. C. de his qui latron. occult. pro quibus omnibus è circumstantiarum qualitate arbitraria pœna infligitur, arg. l. 4. §. 1. ff. de

ff. de incend. ruin. naufr. l. i. ff. de pæn. Jul. Clar. §. ult. q. 87. Menoch. A. l. Q. l. 2. cas. 331. n. 1. & cas. 355. n. 9. & seqq. Carpz. pr. crim. p. 2. g. n. 44. 55. & p. 3. q. 134. n. 37. 148. Klock. tom. 2. cons. 72. n. 41. usque 51. Instig. quorundam vero vel instructivum consilium, consultori pessimum, & consententem obligat. 36. vers. plus Pompon. ff. de furt. non enim laudando vel exhortando multo minus instigando malitia augetur debet. l. 1. §. 4. ff. de ser. v. corrupt. l. 20. C. de furt. l. 47. ff. de R. l. big. Dec. scelerisque instar putatur, alios svadendo juvisse. l. 16. in fin. pr. ff. de pæn. praesertim si consilium habuerit exitum. l. 52. §. 13. 19. ff. de furt. quò sanè deficiente, licet lædendus, utpote nondum læsus, agere non poterit. Dom. Bannes. decis. de i. & l. g. 62. art. 7. Magistratus tamen ob rem mali exempli, carcere vel aliâ pœnâ extraordinariâ consilium dantes aut operam ad scelus pollicentes, hautiniquè plectit, Wesemb. de furt. n. 11. Farin. q. 129. n. 82. & 199. Gilhauf. annot. ad constit. crim. art. 177. circ. fin. & hæc de Consilio ante factum interveniente.

§. III. Quod si Opera factum antecedit, extraque actum suppetiæ ferantur sub distinguendum, an auxilium actum sit proximum vel potius remotum lita ut hoc casu, mitius delinquentibus auxiliatores puniantur & extraordinariâ judicis arbitrio definiendâ pœnâ afficiantur, Meonch. l. 2. A. l. Q. c. 349. n. 5. Carpz. pr. crim. q. 87. n. 21. Illo autem, quando auxilium latum est proximè ante actum cooperando ac causam dedit immediatam, par infligenda pœna, l. 15. ff. ad L. Corn. de sicar. l. un. §. 2. C. de rapt. virg. Gilhauf. arb. jud. crim. cap. 2. tit. 12. n. 14. 15. Damhaud. pr. crim. cap. 133. n. 2. Carpz. d. g. 87. n. 14, plures enim simul delinquentes infimul ejusdem pœnâ & quidem in solidum rei fiunt, Wesemb. d. l. Carpz. p. 2. g. 78. n. 31. & seqq. Col. dec. 150. Non minus ac si in ipso actu, quod alterum partitionis membrum, Consiliatores vel auxiliatores extiterint & non solum operâ, verùm & consilio manus & mentem direxerint, facinusque perpetrârint, Berl. p. 3. concl. 55. n. 20. 123. Masc. de prob. vol. 1. concl. 159. n. 18. Mar. Giurb. conf. 7. n. 7. n. 7. Farin. q. 131. n. 40. extraordinariâ verò pœnâ complures in rixâ, digladiatione vel turbâ casu, exortâ lethaliter aliquem vulnerantes feruntur, si rei patrantes ignorantur, vel vulnera

vulnera non fuisse mortalia, attamen junctim omnia mortem attulerunt. *H. O. Ari. 148. ibique Stephan. Wel. n. ad. L. Corn. d. Sic. n. 19. Carpz. pr. Cr. p. 1. q. 25. Brunnem. ad l. 11. ff. ad. L. Aquil. l. 1. §. IV. Patratō nunc scelere & post factum, auxilium vel favor, qui præstatur iudicis arbitrio plectendus relinquitur, Boer. decif. 167. n. 4. Carpz. diff. q. 87. n. 38. quod cum ordinario ferè supplicio commutari solet, quando subdolo consiliō, puta, ne commissio facinore auxilium feratur, animum ad fœderanda auxilia adjecerunt, illaque subministrarunt, Menoch l. 2. A. l. Q. e. 349 n. 23. Mar. Giurb. conf. 42. n. 9. & seqq. Quam puniendi facultatē iudici vel domiciliū forum aut delicti commissi l. deprehensionis forum defert, ex quo rhadamanthico officio fungitur, qui ceteroquin jus reddere nequit, l. 3. ff. de Off. Pres. aub. qua in provin. C. ubi de crim. ag. Carpz. p. 3. q. 110. n. 9. 13. 69. ad eō ut Magistratus etiam minimus sive Magistratiunculus in suo territorio major habeatur quolibet alio, non ejus loci. Coler. de proc. exec. p. 3. c. 7. n. 29 qui extra territorii sui districtum in privatorū sorte ponitur, Nordermann de jur. principat. concl. 49. lit. b. Knick. de jur. territ. cap. 4. n. 39. 40. ut prono quasi alveo quæstionis determinatio fluat: Si Comes, Baro vel Nobilis immediatus in alicujus Civitatis Imperialis vel alterius Status territorio delinquat, ibique reperiat, in quantum illius loci Magistratus, jurisdictionem habentis, potestas se exercere valeat, an reum capere, judicare & punire possit? Cum reatus omnem dignitatem vel honorem delictum potius aggravantem quàm excusantem excludat, l. 1. C. ubi Sen. vol. Clar. l. 17. C. de dignit. l. 8. C. de Episc. & Cler. nec venerationem ejus decōctori profuturam velit, qui tacite se submississe, jurisdictione vè excidisse pensatur, Math. Steph. de j. d. l. 1. c. 30 n. 32. Rot. Rom. dec. 3. n. 2; de for. compet. Klock. tom. 1. conf. 13. n. 59*

§. V. Verū enim verò providā in sumendis tam Illustriū personarum suppliciiis circumspectione procedendum, nec severiora in consulto Imperatore ab ordinario loci Magistratu interceptanda, C. I. A. l. 48. tit. 2. lib. 12. 13. Knipsch, d. jur. & Priv. civ. imper. l. 2. c. 5. n. 113, cujus jurisdictionio prorsus erga Emittentes & Potentiores Imperii Status delinquentes elanguet, Rumcl.

Rumel. ad *A.B. part. 2. diff. 1. cor. 5. lit. c. Matth. Stephan. de jurif. dict. l. 2. p. 1. c. 2. memb. 2. n. 85. & seqq. Schubh. de austreg. c. 5. n. 53. Vulcej. de jurisd. ad tit. C. ubi Senat. vel. Clariff. n. 48. Quibus ipsis capitaliter in sibi Natos animadverti volentibus paritatis jus dehortamento arg. l. 13. §. 4. ff. ad SC. Trebell. Limn. d. l. P. 1. 4. c. 8. n. 102. Nic. Myler. de Gamolog. c. 22. n. 5. 9. quò filius feudali qualitate auctus æque cum patre præfulget, iisdemque titulis in salutationibus & inscriptionibus gloriatur. Bets. de pact. illustr. fam. c. 8. p. 434. & seqq. Myler. diss. de princ. & stat. Imp. c. 22. circ. fin. Qui æqualis dignitatis vel potestatis splendor in communi territorio alterum etiam alterius jurisdictione eximit, Killing. de Ganerb. disc. 9. n. 4. 5. Aug. Bero. vol. 3. conf. 20. n. 3. Kloch. tom. 1. con. 13. n. 58. nec in ejusdem prorogationem condominis, mutux cognitioni se subjicientibus, descendendi facultatem confert, Surd. conf. 47. n. 41. vol. 1. verum ratione obligationis ex lege, quæ quis ipso jure fit punibilis, sine violatione respectus ad superiorem, qualem intra suæ ditionis complexum ante se non habent, hujus vindicem manum defugere non possunt, Klock. tom. 1. conf. 29. n. 716. quantumlibet multorum Ganerb. binatum confuetudo ipsos primæ instantiæ beneficiò uti, sibi que invicem jus dicere comprobet, Wehn. obs. pr. lit. G. voc. Gan. Erben Killing. disc. 19. n. 23. 24. & plurium Condominorum illius jurisdictionis potentior in subditos deprehendatur, qui mero & mixto Imperio, vel majori parte armatus, quàm qui simplice jurisdictione & dispari portione junctus, Tusch. concl. 89. n. 9. 37. lit. P. Boer. de custod. clav. n. 54. & seqq. è quo inæquali jurisdictionis moderamine circa discretum ejusdem specierum usum, quò alter dominus jurisdictionis criminalis, vulgò *Fraisch-Herr* alter verò Civilis sive mixti Imperii, *Bogrey-Herr* colligitur, Posterioris hujus insignia vel arma portis, muris aut turribus tantum affigenda esse, non itè meri Imperii domini, Knipsch. de jur. & priv. Civ. Imp. l. 1. c. 12. n. 144. Castr. conf. 44. n. 5. in fin. vol. 1. Hòping. de jur. insign. cap. 13. n. 114. quum *Mius* jurisdictionis territorio coherens universalè terræ dominum constituat, non *Criminalis*, quæ territorio cõnexa subjectionis jugo neminem nisi patrato facinore &c. premit, Gail. de pign. c. 15. n. 6. Frec. de feud. l. 2. auctorit. 2. post. n. 2. Biedcnb. nobil. quest. 3. n. 8. nec extra delicti casum Civilis do-*

H

mini

mini territorium, eò in salutato, armatâ manu ingrediendi potestatem præstat, Rosenth. de feud. cap. 6. concl. 85. n. 10. Arum. de jur. publ. disc. 2. 4. q. 5. Gylm. symph. tom. 1. p. 1. f. 336. Schvvan. obs. 37. Thom. Michael. de jurisd. 1b. 93.

Th. XVIII.

**Effectus
Ortus.**

Effectum primum excipit *Ortus*, qui cernitur in remedii tum pro jure in re communi conservando, tum recuperando, quæ expediuntur vel circa *Proprietatis Causam* & totam controversiam dirimunt, vel *Possessionis argumentum* & fluctuante proprietatis causâ, utpote difficilioris indagationis, æquale possessionis commodum aut asserunt, vel asserunt præmuniunt, Klock. tom. 1. conf. 29. n. 711. Discreta verò pro *Objecti varietate* enascuntur judicia, quæ pro cujuscunque natura, *Cui adversus quem & ad quid* unumquodque intentetur, è jam dictis facile eruuntur. Pro generalitate nostris thematis in duo genera diducimus, *Personalia & Realia*, quæque ex his descendunt, *Mixta*, quorum ob frequentiore è præmissis resultantem effectum, primò locò *Mixta*, rationem inimus, eaque sunt: *Fimium regundorum, Familie erciscunda & Communi div. judicium.*

§. I. Inter personales actiones *Condictio* eminet, §. 15. l. de act. à quâ haut multum dissimilis in factum actio subsidiaria, è variis causarum figuris orta l. 6. §. 6 ff. *Comm. div.* Vindicat item damnum *injuria* in re communi datum, *L. Aquil. actio*, 3. cap. l. 27. §. 5. 9. 10. ff. ad *L. Aquil.* atqui non solum commissionis verum & omissionis culpam expendit, Brunnem. ad l. 27. n. 9 ff. ad *L. Aquil.* Sic contra socium re communime uti prohibentem aut rei meæ usum intervertentē *Injuriarum actio* prodita, l. 13. §. fin. l. 14. l. 24. ff. de *injur.* l. 11. ibique Gothofr. ff. vi. & vs arm. l. 3. §. 2. ff. *uti poss.* Menoch. conf. 1237. n. 22. Denique oblitium compendium judiciorum præparatoria & summaria expeditionis *actio ad exhibendum* cumulari potest, Carpz. *proc.* p. 1. n. 48. quam tamen Curia stylus nō adeò frequentat, verum Mandatis compulsorioribus Exhibitionem impetrare consuevit, Mindan. l. 2. de *mand.* c. 50. n. 11. 17. Paul. Christin. 2. *decis.* 191. n. 3. & *ult.* quæ haut raro in puncto editionis instrumentorum communium decerni solent, arg. l. 5. ff. *famil. erciscun.* l. 3. §. pen. ff. ad *exhib.* Gylm. *Symph.*

Symph. tom. 3. voc. Acta vers licet regul. Blum. proc. Cam. tit. 51. n. 34.
 & quandoque contra judicem de syndicatu conventum emanant, ut acta judicialia tanquam publica & communia, in quibus simul colligantium interesse vertitur, contra se edere teneatur, *gl. in l. 2. §. item divi ff. de jur. fisc. Roman. conf. 433. n. 10. & seqq. Jason. in l. 1. §. edit. ff. de edend. n. 6. 7.* quum rescripto in communi causa emissò, licet ad unius personam sit directum, nihilominus liti consorti prospiciatur, *l. 1. C. div. rescr. Fach. 8. contr. 66.*

Th. XIX.

Quod si de Compensione jurgia excitentur, varia pro facti contingentia Remedia deservire possunt, quorum quædam cum adipiscende possessionis causa, quædam retinenda & recuperanda quædam comparata sint, §. 2. *Inst. de interd. l. singulis* ferè experiri licet. Pro adipiscenda compensione Interdictum, *Quorum bonorum, Quod legatorum, Remedium L. fin. §. de Edict. D. Adrian. toll.*, item *l. 3. C. de pign. & hypoth. & Salvianum interdictum* competunt, quorum uno lecto Coheredes vel de possessione contententes in rerum *Universitatis* aut *singularium* possessionem mitti instant, vel re adhuc integrâ, imploratò judicis officio Nobili, aut quod frequentior usus probat, adhibitò Notariò cum testibus vacuæ possessionis prehensionem accelerant, *Hahn. ad Wes. de interd. n. 4.* è quo communi possessionis jure circa Fratrum personas præsumptio inducitur, quod unò eorum solò occupante, non *privative*, sed *cumulative*, fratrum quoque nomine, possessionem prehensisse communique nomine possidere aut metur, *Bart. ad l. qui jure. n. 1. ff. de acquir. poss. Boer. de eis. 58. n. 7.* fraterque, fratrem composessore agnoscere detrectans, non sit audiendus, & sinistram de se opinionem excitando violentiæ crimen incurrat, *l. 51. ff. pro soc. Franc. Curt. conf. 168. n. 34. Bart. Socin. vol. 1. conf. 61. n. 7. & conf. 167. n. 4.* cum nemini possessionis communem in causam propriam convertere liberum, *l. 4. C. de acquir. vel retin. possess.* Duo autem pluresvè heredes vel competitores ad occupandum quando properant, cessante armorum timore vel strepitu, utriusque vacuæ possessionis apprehensio permittenda ac præveniens eousque juris præsidio tutandus, donec alius de jure suo probet, *Natta conf. 568. n. 3.*

quantumvis callidò consiliò ductus ceteros cohæredes & quos ordo successiõnis ex æquò parique jure ac titulò contingit, abfentes & ignorantes præventionem quãdam antiquioris possessiõnis qui antevertit, ex hujus modi anticipatâ possessiõne, uti violentâ & clandestinâ vel initio vitiosâ tanquam *Vulturius* possessor juris effectû destituendus, *Natt. cons. 93. n. 6. Cothm. vol. 1. resp. 9. n. 181. & resp. 55. n. 94. vol. 1. Gail. de arrest. c. 1. n. 22.* licet nunquam non verissima *J*ctorum parcunia: *Possidentes beatos prædicans*, sive litis ingressum, progressum sive egressum si perspexeris, ut à triga Nobiliss. *J*ctorum *Ulpiano*, in *l. 3. ff. quod cum eo qui in al. pot. l. 14. ff. de nox. act. Paulo, l. 52. pr. vers. merito ff. de pecul. & Gajo, l. 4. ff. de in rem verso* edoctus *Parladorus* tradit, *l. 1. rer. quotid. c. 9. n. 2.* & latissimè *Ripa*, in *cap. Sape x. de restit. spol. Andr. Glut. rer. quotid. c. 1.* quod ipsos etiam quantumvis litigio implicatos suaque recuperantes haut fugit, qui dum victoriam plerumque litium expensis inæqualem & onerosam potius quam proficuum reportant, de infortuniò pariter atque stultitiâ conqueruntur, quod in judicio ad extremam lineam contenderint; und *gerechfertiget/bis sie recht fertig worden* *Vent. de Valent. parthen. litig. l. 1. c. 4. Wehn. voc. Justiz. Wesen.*

§. 1. Turbativa vis *Vis possideatis vel Vtrubi* interdicto repellitur, Expulsiva verò interdicto *Vnde vi*, Actione *L. Jul. de vi publica* & quæ hac lege suffundata est, saluberrimâ constitutione de *Pace publica O. C. p. 2. in. 9. & seqq.* item actione *Spolii ex Canon. redinteg. 3. g. 1. cap. Sape 18. x. de restit. spoliat. Menoch. remed. recup. possess. Wiedenbr. tr. meth. de interd. c. 13. 14. Rutger. Ruland. de Commissar. & Commiss. p. 3. l. 4. c. 3.* in quorum remediõrum Concurfu exquisitius & compendiosius, quod sine longiori viâ ad optatum perducit finem, eligendum, *Ott. Meland. ad jus Camer. p. 8. de libell.*

Th. XX.

Petitoria Connumeratis possessionem adjuvantibus remediis, *Petitoria* iustranda, nunquam enim non prudentes *Caularum Patronos* ante ceptum de proprietate litigium, *possessionum* commoda *Clientulis* vindicandi sollicitudo tenet, iisque bonam *vi-*
storiz partem se jam obtinuisse confidunt, vulgato adjuti *dicte-*
rio:

rio: *Qui potest capere capiat, possessio valet.* Cagnol. in addit. Adag.
 Erasim. tit. proxim. usend. p. 1544. melius enim est: *Num Tene, Te-*
ne, quàm centum Cape, Cape sc. per longum & molestum litigium,
Acc. in l. cum his de transact. hinc ex ipta Ordinis ratione actiones
ad possessorium spectantes in tractandi vel terminandi modo re-
mediis petitoriis præmitti solent, consulente Jcto Cajo, in l. 24.
ff. de R. P. Mager. de advoc. arm. c. 17. n. 2. Ungeba w. exerc. 16. q. 1. in
Nego. quò tamen consilio, num advocatus, qui legis non hominis
conscientiâ præditus fertur, Innoc. in c. pastoral. n. 6. de caus. possess.
& propr. Parlad. l. i. rer. quot. cap. 2. n. 15. haur ignorans, jura parti-
titium in petitorio per quam angusta fore, salvâ conscientiâ uti pos-
sit? ex Fr. Sarmienta aliisque docet Merkelbach apud Klock. vol.
1. conf. 40. n. 18. usque 22. Adscribimus verò realibus actionibus
Præjudiciales, quibus in casu negationis, quando alter ab altero
condominus vel Socius diffitetur, ad hoc locus tribuitur, ut prius
quæstio de communione, an nimirum talis aliqua cum vicinis in-
tercedat? expediatur, & tunc demû, an alter utrius hoc vel illud faci-
endi facultas sit, ulterius disceptetur. arg. l. 16. l. 17. & 18. ff. de Except.
& præscript. §. 13. l. de act. Vindicatoria contra tertium quoque
competit, partem meam possidentem l. 8. ff. de R. P. & quidem si
pro indiviso possident, in solidum contra tertium Extraneum in-
stituenda, pro diviso verò & certarum Regionum possessores ubi
existunt, ab utrisque fundi mei pars repetenda, d. l. 8. Killing. de
Ganerb. disc. 7. n. 8. Quandoquidem Negatoria actio adversus
præcipua vel singularia in re communi asserentem datur, contra
quam Confessoria jure Servitutis experitur, hoc vel illud in re cœ-
terotroquin communi agere habere vè licere, quod si verò absque
servitutis titulo hoc vel illo modo re communi uti contendatur
actiones hæ cessant, & Comm. div. potius agendum, l. 4. ff. de serv.
leg. l. 3. §. 1. 2. ff. de nov. oper. nunt. cum in re communi nemo domi-
norum servitutis jure neque facere neque quam altero invito pos-
sit, neque prohibere, quo minus alter faciat, l. 26. ff. de S. P. P.

Th. XXI.

Proposita hæctenus *Consentaneorum* doctrina postremo *Contraria*
 nunc loco *Dissentaneorum* vel *Pugnantium* tractatio disponenda,
 circa quam *Contraria* obviant, quibus acquisita rerum condo-

minia rursus dissolvuntur, resque privativè cuilibet in solidum cedunt, ad quæ dum mentem reflectere lubet, eandem methodum sectemur, & quid resistat *Efficienti*, quid *Subjectiva* Causæ, quid *Objecto*, quid *Formæ & Fini* denique consideremus. *Efficienti* Causæ Voluntas *contraria* adversatur, quamvis enim communio in perpetuum *s. e.* ad vitam coiri vel tolerari possit, *l. i. ff. pro soc.* contra aliorum tamen contractuum naturam, *l. 5. C. de O & A.* diutius non persistit, quam Socii in eadem voluntate perseveraverint, *§. 4. l. pro Soc. l. 5. C. eod.* Quandoquidem verò nuda voluntas nihil operatur, nisi *re & factò* declaretur, dissolutio ista vel *mutua utrinque voluntate* verbis nuncupatâ, *l. 63. §. 3. ff. & l. 5. C. pro soc.* Vel *tacitè, factò ipso*, accidit, veluti, quod omnes res suas separatim agere incipiant, *l. 64. ff. pro Soc.*

§. I. Dissolutionem ratione *causæ Subjectivæ* incidentem tractantibus *duplex* personarum *mutatio* occurrit, è morte tam *naturali* quàm *Civili* contingens, ad quam *priorem* licet sociale jus, tanquam in re ipsa constitutum, non perimatur, verùm in heredes transmittatur & saltem personarum *mutatio* intercedat, *Mant. detac. & amb. conv. l. 6. tit. 24. n. 32.* attamen mors Civilis, velut *proscriptio*, *bannimentum* & c. jus commune tollunt. *Const. vom Landfriden. tit. Wird der Ban Erben schloß. Gail. de P. P. l. 2. O. 15. n. 8. Menoch. conf. 101. n. 8. & Recuper. possess. rem. 10. n. 89 & seqq.*

§. II. Quod si rei ipsi casus *integralis* absque *condominorum* culpa superveniat, ratione *Objecti* *Communio* finitur, neque enim ejus rei, quæ jam nulla est, vel in commercio esse desinit, quispiam socius esse potest, *l. 58. pr. l. 63. §. ult. ff. pro Soc.* qui interitus non solum rerum *corpore* pereuntium, verùm etiam, quarum *dominio* exuti, *jecturam* comprehendit, *arg. l. 52. §. 3. ff. pro soc. l. 2. §. 20. ff. de vi bon. rapt. l. 14. §. ult. ff. de peric. & comm. rei vend.*

§. III. A *causâ formali* dissonantia, ut excutiamus, eò facit *I. Præscriptio*, quam ut supra *modum constituendi*, ita ab effectu contrario, præsumptionibus si pugnandum, *destruendi* nuncupamus, quando quis partem alicujus rei ut propriam per legitimum annorum curriculum cum debita onerum præstatione possedit, quod hujus partis dominium in *solidum* illi accrescat, *Tusc. concil.*

pr.

pr. 305. n. 3. lit. S. & solitaria isthac possessione à communione se-
 paratio inducta præsumat, cum primis si appareat, portiones
 separatim possessas, esse æquales, jure domini ad singulos spe-
 ctantibus, Brun. à Sol. loc. Comm. voc. Diviso n. 26. Masc. de prob.
 vol. 2. concl. 732. n. 7. Gabriel. de præsumpt. concl. 1. n. 28. quam si-
 etiam II. vera excipit Diviso, non nisi in res, ubi de communione
 constat, cadens, l. 1. l. 3. ff. l. 1. l. ult. C. comm. div. ex qua eodem, quo
 ante jure in communi possidetur, l. 14. C. fam. ex c. sc. l. 7. C. comm.
 iur. jud. Duplex autem perspicitur, Voluntaria altera. Altera Ne-
 cessaria, qua unus ceteris recusantibus in judicio ad divisionem
 provocat, ac eo sensu, quo superior, Permutatio, hæc, Alienatio,
 subaudit, Barb. l. 4. c. 41. ax. 1. Tusc. concl. 532. n. 22. 23. & concl.
 542. n. 18. & seqq. lit. D. ac cum habitu dine ad rem divisibilem, vel
 indivisibilem instituenda, ita, ut priori casu, expediatur per quotas
 & tot fiant partes, quot sint personæ, Posteriori vero, quando na-
 tura subjecti ejusdem in capax, exinde que corrumpatur, subha-
 stationis vel licitationis remedio succurrendum, plusquæ offe-
 renti res cedenda, aut si hoc insufficiens, vel omnes rei affectione
 tangantur, ita, ut nullus alteri cedere velit, majorem habenti par-
 tem sit ad judicanda, l. 1. l. 3. C. comm. div. ibique Brunnem. Hartm.
 Pistor. Obs. 147. Killing. de Ganerb. diso. 6. n. 32. 33. Carpz. lpr. for.
 p. 3. c. 15. d. 34. Singulis verò Condominorum pari gradu junctis,
 nec ullo prærogativa aliqua veluti Optionis, cognationis jure aut
 portionum inæqualitate præpollente, sortitione dirimatur, l. 3. C.
 comm. de leg. Rauchb. p. 1. q. 42. n. 2. III. Alienatio, etiam si enim
 res aliqua duobus communis, liberum tamen alterutri est por-
 tionem suam irrequisito condomino oppignorare, vendere aut
 euscunque velit, etiam potentiori, alienare, l. 3. C. comm. rer. alien.
 l. 1. C. comm. div. l. 16. C. de jur. dot. Mod. Pistor. conf. 29. n. 34. l. 1.
 quocirca tamen insignem possessorum pro diviso vel indiviso u-
 sum attenda distinctio præstat, nec non, an post vel ante factam
 ad divisionem provocationem intercipiatur, vid. Brunnem. ad l. 1.
 C. comm. div. Gall. 2. O. 69. Klock. vol. 2. conf. 24. n. 33. Negus. de pign.
 membr. 2. p. 2. n. 44. Surd. dec. 44. n. 7.

§. IV. Prodidimus hætenus è serie causarum destruentia

in ordine ad Fines ejus Opposita hic agmen claudunt, & communionem deperire cogunt, quotiescunque Condominia ad fiduum inter pares discordia malum dilabentes pacis & concordia studium circa res communes asperrantur, generosiorique vitio, *ambitione*, inquinati invicem plus se quam vatiniano odio infestant, & quod unus præcipit, alter prohibet, nilque nisi mutuas simulates ac dissensiones in mutuam communium bonorum perniciem & neglectum grassantes alunt, (casu quo, *an statutum à pluribus condominis factum ceteris invisit ab uno cassari possit* Item Condominis contraria imperantibus, *Virū subditi unicusq; obtemperare habeant? Et an subditi dominos communē jurisdictionē habentes cogere possint ad sese concordandū? vid. Pac. de prob. l. 2. c. 36* illa sane rerū facie cōsultissimū erit, ad restinguenda hæc dissensionū fomenta, rem communem per separationem bonorū deferendo analogam hanc societas discingere, maloq; huic ejusq; affectæ, *scandalo*, divisionis iudicio, incendivū omne & fomitē succidere.

Th. XXII.

Tempestivum nunc foret, ea quæ extra materiae pomceria versantur, veruntamen cognationē cum eâ fovent, AFFINIA ad trutinā exigere, enim vero cum ex præcedentis aliquatenus colligi possint, scriptiois etiam nostræ genus arctioribus inclusum Cancellis debitum excutiendi modum moretur, ex instituti ratione vela complicamus, atque confertum ex AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI jussu Discursum pro capeffendis in **UTROQUE JURE HONORIBUS** Ddreis, de diffuso hoc, pariter ac nodoso, **COMMUNIONIS** argumento, quod olim hodieque lites in exitium usque Condominorum, illas agitantium, dedit sævas & furiosas, dissolvimus, qui quantuscunq; demum sit, sicubi non eâ, quæ adferri debebat, curâ tractatus, de venia cujusquam male sperare nō possum, qui quantillum hic videt, non in justam Commentarii formam, sed Dissertationis saltem loco meditatam æstimabit. Nunc Sanctorum Sancto, Deo **TRINO & UNI** cujus gratia, omnibus eum colentibus, communis, pro divina concessa Gratia Immortales devota mente libamus gratias, **EI cui SOLI**

L. H. G. I. S. S.

Debetur sine

FINE.

SVPERPOND IORVM DECAS.

- I. Jus primogenituræ in divino architypo radicum, quoad humanum universali nomothesi destituitur.
- II. Trinubium Cæsareæ Cancellariæ ex Europæo, Germaniæ, Hungariæ & Bohemiæ: Die Römische Kaysersliche auch zu Hungarn und Böhem Königl. Mayestät nihilò nisi Majestate inolevit.
- III. Territoriale axioma essentiale Imperii Civis consecutum habetur, ita ut absque hac qualitate illud asserenti onus probandi incumbat.
- IV. Comes, Baro vel Valvasinus alius Comitatum, Baronatum aut alia prædia franca cum jurisdictione simul in subditos competente Principi in feudum offerens, hinc inde ordinariam Eius jurisdictionem neutiquam agnoscit.
- V. Num quid Principes & Comites miseram illam & nimiam diligentiam, de qua conqueritur L. Titius l. 88. §. 17. ff. de leg. 2. in testamentis suis adhibere teneantur? multis Maximorum Virorum studiis agitissima deprehenditur quæstio; Nos *Inclutos* illos *Magnates* certius rebus suis consulere arbitramur, Si quæ *Omnibus* publico jure dicta ad *Se* quoq; pertinere existimaverint.

VI. Regina vel Regis Filia aut Ducissa nubens Nobilitatis gradu depressiori, quantumlibet de innata Nobilitate Neonympho nihil communicet, suæ tamen dignitatis titulô vel prædicatô non excidit.

VII. Affine fuit Abrahami matrimonium cum Kethura Gen. 25. v. 6. pactitionatis Magnatum solennibus. ex. 2. f. 29. inter quod & pr. cap. 26. §. Filii nulla subsistit pugna.

VIII. In præstanda adoha arbitrium Feudatario relinquendum.

IX. In Via publica juxta quam alter merum Imperium, alter vero Regalia tenet, homicidium si committatur, cognitio ad meri Imperii Dominum spectabit.

X. De perpetua TERRÆ circumgyratione & SOLIS quiete cum plaudentium votis subtiliter multa ratiocinatur Copernicus, lib. revol. cœlest. àst νατα θεϊον γεννητων rationem captivandam ducimus, vid. Calov, tom. 3. System. Theol. de creat. cap. 2. q. 7.

(X2617988)

VD17

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

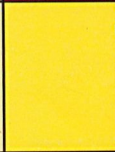
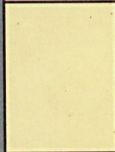
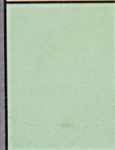
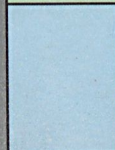
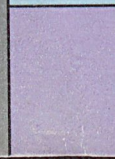
Red

Magenta

White

3/Color

Black

1692, 5

39
19

EO TRINDNO,
ET INDULTU
fimi & Ampliffimi,

ORDINIS

LUDOVICIANA

COM

IONIS

SCIENTIA

RE DOCTORATUS

irates legitime confe-

ndi,
RIO ICTORVM

enni

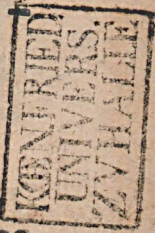
ESSORVM

i fiftic,

MELCHIOR,

S - Hallus

Julii H. C.

ASSORVM.

GERI, Anno M. DC, LXXII.